

BØRNE-TEATER

NR. 76 MARTS 91

AVISEN

**BØRNE- OG UNGDOMS
TEATERFESTIVAL I NÆSTVED
14.-21. APRIL 1991**

FESTIVAL- INDSTIK

PORTRÆT AF
FESTIVALOMRÅDET

FEM MILLIONER
MERE TIL
BØRNETEATRET

FAIR PLAY REDDEDE
TEATERLIVET

VERDENS BEDSTE
BØRNETEATER - I
HOLLAND

TÆNDSTIKSBØRN
EGNSTEATRE I
FUNKTION

EN STAKKET FRIST?

En ekstrabevilling på fem millioner kroner reddede en penibel situation for børneteaterområdet i denne omgang. Men forude lurer fortsat RBOT'ens mulige sammenbrud, uvisheden om ekstrabevillingens permanente karakter - samt en ikke overvældende samarbejdsvillig ny kulturminister

Af Carsten Jensen

Sammenholdet på børneteaterområdet og en usædvanlig massiv opbakning fra den politiske venstreside gav både uventet stor mediedækning og økonomisk hjælp til det betrængte teaterområde.

Ud fra det foreløbige resultat må Teaterrådets drastiske aktionsform - med at fratage støtteværdige børneteatre hele deres økonomiske eksistensgrundlag for at give andre bedre vilkår - siges at have været en succes (se BTA nr. 75, hvor hele forløbet er beskrevet).

For også efter valget i december fastholdt Socialdemokratiet sit forslag om at give børneteatrene ekstra fem millioner kroner i (midlertidig) støtte. Og selvom regeringen var modstander af forslaget, blev det altså stemt igennem ved vedtagelsen af finansloven for 1991.

De fem millioner kroner

brugte Teaterrådet som ventet til at sikre nogle af de ni fravalgte teatre. Det betyder, at Comedievognen fik fuld støtte (1,9 mio.) til næste sæson, ligesom Rimfaxe (600.000 - det er et mindre teater), mens Mariehønen og Turnus modtager begrænset støtte (hver 700.000) og Vandrefalken sikres status quo med en driftsstøtte på 280.000.

For alle gælder det, at de dermed modtager et højere støttebeløb via teaterloven end det, de var blevet frataget - men det hænger sammen med Teaterrådets erklærede målsætning om at støttebeløbet skal sikre rimelige eksistensvilkår.

AFVIKLINGSSTØTTE OG GÆLDSSANERING

Glæden hos de berørte grupper og på hele børneteaterområdet er selvsagt stor over resultatet, selvom det som sagt er uvist, om de fem millioner har foreløbigheds karakter. For de øvrige fire »vragede« teatre ser situationen således ud:

Teatergruppen Fair Play fra Holbæk bliver egnteater fra januar 1992 efter en lokal redningsaktion (se side 4-5) og igangværende forhandlinger med Københavns kommune betyder sandsynligvis, at Fiolteatret opnår samme status (med et beløb på 2,5 mio. kr. årligt). Det vil sige, at Teaterrådet ud af sin »afviklingspulje« støtter Fair Play for den halve sæson 91-92 med 700.000 plus 200.000, mens Fiolteatret tilsvarende sikres driftsstøtte til forhandlingerne er afsluttet - og desuden ydes en nødvendig gældssanering på knapt 700.000.

Fra samme pulje tages midler til afviklingsstøtte til Natholdet og Skifteholdet i forbindelse med deres »ophør af børneteatervirksomhed«, som Teaterrådet skriver i en pressemeddelelse.

Og sluttelig har Terra Nova fået hævet sin del af kagen med 200.000, så de nu modtager 800.000 støttekrone, mens Teaterpatrasket med 400.000 kroner får støtte til en produktion i den kommende sæson.

GALGENFRIST?

Alt i alt en solstrålehistorie for børneteaterområdet, men der er selvfølgelig mørke skyer forude. Som Teaterrådet selv kommenterer situationen:

»Rådet vil gerne udtrykke sin glæde over merbevillingen, men må samtidig understrege, at der er tale om en midlertidig og begrænset løsning af børneteatersituationen, som i værste fald kan vise sig at være en galgenfrist.

Merbevillingen til børneteaterområdet er alene ydet som en éngangsbevilling på finansloven for 1991. Samtidig er problemerne omkring institutionen Det Rejsende Børneteater

Det gik strygende ved den »poetiske aktion« som BTS i al hast arrangerede fredag den 16. november også blevet spillet nogle kroner hjem til de betrængte teatergrupper.

ter og Opsøgende Teater yderligere forværret (...) Hertil kommer, at de støttede teatre ved tilskudsfordelingen for sæson 1991-92 ikke er nået op på det reelle tilskudsniveau, som for et middelstort børneteater er opgjort til 2.2. mio. kr.»

Så det store spørgsmål lidt ud i fremtiden er, om merbevillingen følges op på de kommende finanslove - og her og nu, hvad der egentlig sker med RBOT-ordningen, altså den amtskommunale produktionsstøtteordning til børneteater og opsøgende teater, der i teaterloven hedder 16a.

UDLIGNINGSORDNING PÅ VEJ?

Som også fremgik af sidste nummer af Børneteateravisen, har endnu tre amter - udover de allerede tre udmeldte - indvarslet deres udmeldelse, således at der fra sæson 92-93 kun vil være otte i ordningen (ud af 14 amter - og ikke 17, som det fejlagtigt fremgik af BTA 75). Det vil i givet fald ikke kunne undgå at ramme flere af de nuværende syv børneteatre, der er med i ordningen.

Hele denne misere skyldes, at RBOT-ordningen ikke er obligatorisk for amterne, således som det er tilfældet, når det gælder turnerende voksen-teater.

Og det anses for givet, at hvis ikke der findes en løsning på problemet, vil flere end de seks føle sig kaldet til at melde sig ud - fordi de ikke vil betale for de andre amters kulturpolitiske friløb.

Imidlertid arbejdes der hårdt på at strikke model sammen, der i givet fald kan kompensere for teaterlovens umulige frivillighedsprincip, hvad angår RBOT'en, samt forbed-

re situationen for de økonomisk hårdt belastede amter, der er værter for landsdelsscenerne.

Forslaget går efter sigende ud på, at man via et nyt økonomisk fordelingsprincip laver en udligningsordning, således at landsdelsscenernes udgifter reduceres, mod at de går ind i RBOT-ordningen igen. Både Fyns amt, Århus amt og Nordjyllands amt er nemlig blandt udbryderne.

INTERNT OBLIGATORISK

Biba Schwoon, der sidder i RBOT'ens forretningsudvalg, siger, at Fyns amt foreløbig har reageret positivt på forslaget, ligesom Århus amt i sit udmeldelsesbrev skriver, at de vil komme tilbage i folden igen, hvis de øvrige amter også gør det.

Hvis løsningsmodellen kan accepteres rundt omkring i de forskellige amter, er der håb om, at i hvert fald 13 ud af de 14 vil gå med i ordningen. For selv den mest optimistiske amtsrådskulturpolitiker tror næppe på, at Ringkøbing amt vil overveje at forny medlemskabet af RBOT'en, som de har holdt sig ude af i årevis.

Men for de øvrige vil der så blive tale om en form for »internt obligatorisk« medlemskab, hvor bidraget beregnes ud fra et forbrugsprincip - lidt i stil med ordningen med, at Roskilde og Frederiksborg amter skal betale til den store københavnske landsdelsscene, fordi de sender publikum der-til.

Falder redningsforsøget til jorden, vil de allerede anmeldte udmeldelser komme til at stå ved magt - og flere følge efter. Og så kan de syv RBOT-teatre godt begynde at bide negle -

for hvert ekstra amt, der smækker kassen i, vil der ryge et børneteater...

KULTURPOLITISK STAKÅNDETHED

Og der er ikke megen hjælp at hente fra den nye kulturminister. Den konservative Grethe Rostbøll har tilsyneladende ikke meget tilovers for børneteaterområdet og foretrækker helt klart at støtte Kultur med stort K.

Således bød det hende meget imod, at Socialdemokratiet fik gennemført sit forslag om at give børneteatrene de ekstra fem millioner kroner - og at gøre merbevillingen permanent, som bl.a. Jimmy Stahr har argumenteret for, vinder ikke gehør hos kulturministeren, der p.t. har rasende travlt med at forsøge at redde Nationalscenen.

Så travlt tilsyneladende, at hun ikke har fundet stunder til at mødes med repræsentanter for børneteatrene, selvom både Børneteatersammenslutningen, Foreningen Af Små Teatre og UBOT-Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater - har bedt om møder for at briefe områdets nye minister om tingenes tilstand.

Det kræver nok mindst en aftale om direkte TV-dækning af begivenheden for at få kulturministeren i tale, som det lidet flatterende udtrykkes af en professionel skumler...

Heller ikke folk, der har bevæget sig inden for de samme højskole-cirkler som kulturministeren, kan lokkes til at sige noget pænt om hendes samarbejdsvilje eller forståelse for græsrodsbevægelser og folkekultur. Der hvisles istedet noget om rundsave på albuerne og den slags...

ISSN 0900-0291

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Frederiksborggade 20, 3.
1360 København K
Tlf. 33 15 69 00
Telefax 33 13 14 39

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:

Carsten Jensen

SATS OG MONTAGE:

HP Sats 64 76 34 04

TRYKNING:

Trykcentralen A/S

DISTRIBUTION:

Børneteateravisen udsendes fem gange årligt til alle interesserede. Private abonnenter betaler 85 kr. årligt. Bestilling og afbestilling af abonnement foretages skriftligt til Børneteateravisen/Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring, udeblevne numre eller lignende rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BØRNETEATERBROCHUREN:

udkommer i forbindelse med Børneteaterfestivalen i april måned. Den sendes ligesom Børneteateravisen til alle daginstitutioner, skoler og andre, der er potentielle aftagere af børneteater.

INDHOLD:

	Side
Merbevilling og venteposition	2
Portræt af et nyslået egnteater	4
Egnteaterfunktionen	6
Teaterfestivalernes karakteristika	7
Portræt af festivalområdet	8
Tændstiksborn - et samspilsprojekt	10
Nyt fra ASSITEJ	11
Rapport fra hollandsk børneteater	12
Teaterpriser og principper	14
Repertoire-nyt og Små Scener	15
Børneteaterplakater til salg	16

INDSTIK

Dette nummer indeholder et festivalindstik med informationer og oplysninger - samt en oversigt over samtlige deltagende forestillinger.

DEADLINE:

Næste nummer udkommer i midten af slutningen af maj 1991. Deadline for stof er 15. maj 1991.

FORSIDEN:

Bådteatret forlader for en stund det våde element for at deltage på festivalen - med »Pengegrisen«.

REDAKTIONEN ER SLUTTET 10. MARTS

NR. 76 MARTS 1991

sidste år for at gøre opmærksom på børneteaterområdets presserende problemer. Og siden er der da (Foto: Torben Steen Andersen).

NOK AF OPGAVER

Og der er ellers opgaver nok at tage fat på også inden for dette kulturelle delområde.

Egnsteaterudvalget skal til at starte sit arbejde - næsten trekvart år efter teaterlovens vedtagelse - og der hersker en betydelig usikkerhed omkring egnsteaternes fremtid, først og fremmest omkring refusionsprocenten. Den er nu 50, men forventes at blive afløst af en ordning med et økonomisk loft og gradueringer efter lokale, geografiske, kunstneriske eller andre kriterier.

Sandsynligvis styret af et Teaterråd, der skal vælges med teaterlovens ikrafttræden fra begyndelsen af den kommende sæson- og som får en helt ny struktur med en vist bureaukratisk overvægt. Der skal som bekendt udpeges et »rådgivende bagland«, dvs. et teaterkontaktudvalg med repræsentanter for bl.a. teaternes og brugernes og politikernes organisationer, som skal udpege de to af Teaterrådets fem medlemmer, mens kulturministeren udpeger de tre øvrige.

Man har lov til at frygte for smidigheden i arbejdsgangene med en sådan organisatorisk mutant, der meget vel kan blive præget af interesseorganisationernes indbyrdes kamp.

CITATIONSTEGN

Ellen Bick Meier, amerikansk-dansk seminarielektor i Det Fri Aktuelt:

»Jeg kunne godt lide at vide, hvor vidt danskerne er klar over, hvor enestående de er. Og hvor vidunderlig deres litteratur, deres teater - især børneteateret - og den danske humor er. Hvis de er det, hvorfor lader de så den danske kultur blive nedskåret, skrællet, udvisket, uden at råbe op i den helt store stil?«

Jørn Langsted, teaterprofessor i Aarhus Stiftstidende:

»Alt i alt er man i fuld gang med at nedlægge landets børne- og ungdomsteatre, hverken mere eller mindre. Kulturministeren kunne under teaterlovsbehandlingen erklære, at teater for børn og unge var vigtigt og at det skulle styrkes, men nu - et halvt år efter - må man se i øjnene, at han var utrolig blåøjet.

Det, der nu sker, er, at en af de få grene af dansk teaterliv, der vækker beundring og opmærksomhed i den store verden, er under afmontering.«

REVIDERET OVERSIGT OVER TEATERSTØTTE TIL BØRNETEATRE

Teatre, støttet via Det Rejsende Børneteater og Opsøgende Teater (RBOT) — amternes produktionsstøtteordning:

Jytte Abildstrøms Teater	1.900.000 kr.
Baggårdsteatret	1.900.000 kr.
Kaskadeteatret	1.900.000 kr.
Bjørneteateret	800.000 kr.
Theater La Balance	800.000 kr.
Månegøgl	500.000 kr.
Jacob Mendels Teater	275.000 kr.

Teatre, støttet via Teaterrådets pulje (25% af den samlede bevilling):

Artibus	1.900.000 kr.
Bådteatret	1.600.000 kr.
Paraplyteatret	800.000 kr.
Uppercut Danseteater	800.000 kr.
Teatret v. Hans Rønne	600.000 kr.
Terra Nova (+200.000)	800.000 kr.
Corona Danseteater	300.000 kr.
Spillehuset	300.000 kr.
Comedievognen (+1,9 mio.)	1.900.000 kr.
Rimfaxe (+600.000)	600.000 kr.
Mariehønen (+700.000)	700.000 kr.
Turnus (+700.000)	700.000 kr.
Vandrefalken (+280.000)	280.000 kr.
TeaterPatrasket (+400.000)	400.000 kr.

Afviklingsstøtte/Midlertidig støtte: (+220.000) 3.270.000 kr.

Fair Play (egnsteater)

Fiolteatret (egnsteater?)

Natholdet

Skifteholdet

Corona Danseteater og Uppercut Danseteater modtager tillige støtte i forbindelse med oprettelsen af Det Rejsende Danseteater (sammen med Nyt Dansk Danseteater). Desuden gives der via puljen til enkelt-produktioner støtte til bl.a. Bådteatrets sommerturné, Jytte Abildstrøm og Turnus.

KATALOGISK OVERBLIK

Så er Den Røde Brochure for sæson 1991-92 lige på trapperne - med oversigten over de mange danske børne- og ungdomsteatre og deres produktioner i den kommende sæson.

Som vanligt er der tale om et digert værk, som viser mangfoldigheden på området - og som sædvanligt er der ved de enkelte teatre markeret, om disse er medlem af Børneteatersammenslutningen. Desuden er der en liste over de teatre og forestillinger, som Teaterrådet ikke har godkendt som refusionsberettigede i teaterlovens forstand.

I dette års udgave af Den Røde Brochure er der lavet en ny og let tilgængelig vejledning i tilskudsmulighederne ved køb af børne- og ungdomsteater, ligesom der er praktiske råd omkring afvikling af teaterforestillinger m.m.

Den Røde Brochure sendes til alle Børneteateravisens abonnenter, ligesom ændringer, tilføjelser, nye forestillinger m.v. løbende bliver bragt i Børneteateravisen under rubrikken »Repertoire-nyt«.

Den Røde Brochure skulle være alle abonnenter i hænde før afviklingen af børne- og ungdomsteaterfestivalen i Næstved midt i april måned. I modsat fald kan der rettes henvendelse til det lokale postkontor - eller Teatercentrum, hvor yderligere eksemplarer kan rekvireres.

TURNETEATERBROCHUREN

Også Danmarks Teaterforeningers Turneteater-brochure over sæson 91-92 er udsendt. Den indeholder i år tilbud fra 61 teatre med forestillinger, der fortrinsvis henvender sig til et voksent publikum. Målgruppen for DT's brochure er da også landets knapt 100 teaterforeninger.

Turneteater-brochuren kan fås ved henvendelse til Danmarks Teaterforeningers sekretariat, Frederiksborggade 20,3, 1360 København K. Tlf. 33 15 42 48.

PRISVÆRDIGT ...

FINURLIGE TEATERLANDSKABER

Teatertidsskriftet TEATER 1's årlige pris for »kunstnerisk præstation« blev i december tildelt Teatret - og dermed teatrets leder og eneste skuespiller, Hans Rønne. Han har med sit enmandsteater produceret forestillingerne »Hans Hansen«, »Vejrhønen«, »Spring-time« og »Adam i vækstheden«, og skabt fire perler for de ældre aldersgrupper.

I begrundelsen hedder det bl.a.: »Rønne har evnen til at forstørre uherlige følelser og ud fra disse at danne figurer, der får et bølget Søren Brun-smil frem på læben. Med oprigtighed og poesi slår han i sine forestillinger døren op til universer, befolket af hverdagseksistensernes nederlag og drømme. (...) Hans Rønne formulerer i sit ordknappe teater det usigelige. Han rammer smertepunkter, som både unge og gamle kan nikke genkendende til. Hans humor er underfundig. Han har timing og overskud til at gribe udbrud fra publikum og returnere dem over rampen. Forestillingerne sprudler af fantasi og en vilje til at flytte bjerge«.

Smukke og gode ord om Hans Rønne, der er uddannet skolelærer (med linjefag i gymnastik), men som militærnægter hos Kaskadeteatret blev fanget afgørende ind af teatrets fortryllelser og nu fortryller os andre. For som pris-begrundelsen så rigtigt sluttet af: »Det var under alle omstændigheder teatrets held, at Hans Rønne slog sig på at bygge sine finurlige teaterlandskaber«.

Prisen til Hans Rønne var på 10.000 gode danske kroner, og ved samme lejlighed uddelte TEATER 1 iøvrigt en tilsvarende sum - en »udholdelsespris« til Mammuteatret, der i 1987 fik deres helt store gennembrud med »Affaldet, Byen og Døden«.

VIGTIGHEDEN AF MENNESKETS FANTASI

Foreningen Børns Vilkår uddelte den 23. januar sin årlige Peter Sabroe-pris (opkaldt efter den mand, hvis hele liv og virke var koncentreret om at bedre børns vilkår i samfundet).

Prisen, der er på 10.000 kroner, blev delt mellem Socialforskningsinstituttets børn og unge-forskergruppe og teatermennesket Jytte Abildstrøm.

I prisbegrundelsen hedder det bl.a.:

»Hun har gennem sit virke mere end nogen anden vist, hvor vigtigt et indslag, børneteateret er i børnekulturen, og har også demonstreret vigtigheden af, at menneskets fantasi, leg og spontanitet får frie udfoldelsesmuligheder. Hun tildeles endvidere prisen, fordi hun i sit oplysningsarbejde netop til stadighed har påpeget nødvendigheden af, at vi i vort samfund prioriterer barndommen og det barnlige højt«.

Skuespilleren, teaterlederen og miljøkæmperen Jytte Abildstrøm er en af pionererne inden for dansk børneteater og var i sin tid med til at organisere områdets nye teatergrupper i Børneteatersammenslutningen.

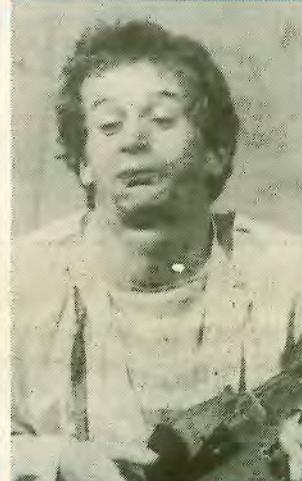
FREMTIDENS PANT

Danske Dramatikeres Hæderspris - ledsaget af 20.000 kroner - gik til Nicolai Cederholm fra teatergruppen Dr. Dante. Han er med sine 28 år den yngste, der har modtaget denne pris, men er ikke desto mindre gammel i faget, idet det efterhånden er 13 år siden, han var med til at starte Dr. Dante, der har været lidt af en talentfabrik i det nordsjællandske og københavnske teaterbillede.

Prisen blev overrakt af forfatteren Sven Holm med bl.a. ord om, at Nicolai Cederholms talent var i fortsat vækst og af en natur, der lovede godt for fremtiden. Prisen var således at regne som »en pant for det, du i fremtiden vil give os«, som Sven Holm formulerede det.

DEN RØDE BROCHURE 1991/92

»VI ER HER

Fair Play blev undsagt af Teaterrådet og mistede støtten, men overvældende lokal opbakning til den populære teatergruppe i Holbæk betyder, at Fair Play nu kan skrive egnsteater på visitkortet og forsætte det kulturbærende arbejde...

Af Carsten Jensen

Dansk børneteaterliv er ikke noget for sarte eksistenser. Kampen for livet og kunsten kan af og til antage hårrejsende dimensioner, også selvom man måske hører til en af de mest støttede børneteatergrupper i landet.

Det er Teatergruppen Fair Play et instruktivt eksempel på lige nu. De har de senere år været et af de bedst støttede børneteatre - med ca. 1,4 mio. gode danske kulturkrone via teaterloven - men kunne i Teaterrådets meddelelse af 15. november 90 sort på hvidt se, at de var blevet et af ofrene for rådets nye fordelingspolitik: Flere penge til færre grupper for at sikre rimelige arbejdsbetingelser (se BTA nr. 75).

Det skete med mange beklagelser og erklæringer fra Teaterrådets side om, at Fair Play fortsat kunne regne sig for støtteværdige - men altså uden at få nogen...

STØTTEFESTER OG KOMMUNAL HANDLEKRAFT

Chokket var til at tage og føle på, men nåede knapt at rodfæste sig, før det væltede ind med støtteerklæringer og opbakning fra brugere, kulturpersoner og lokalpolitikere - samt

kolleger, der straks organiserede en støttefest for Fair Play.

Den slags kan man godt nok ikke lave teater for, men de pæne ord blev opfulgt op af konkret handling, som sammen med mange måneders hårdt kulturpolitisk benarbejde fra Fair Play'ernes side har resulteret i, at der nu er strikket en funktionsdygtig ordning sammen. Fair Play er blevet egnsteater nr. to i området, støttet af Holbæk kommune og Vestsjællands Amt.

I penge udgør den nypudse-

Fair Plays »Da farverne forsvandt« var min skönaste och mest helgjutne teaterupplevelse i Århus. (...) Det er et fint eksempel på att stor skådespelarkonst och ensemble-spel inte uteslutter varandra utan är varandras förutsättningar. Det sköna samspelet stannar inte heller mellan dem där framme på scenen - alle vi som sitter och tittar på vävs in och blir delaktiga i deras glädje. (Den svenske teaterkritiker Kent Häglund ved børne- og ungdomsfestivalen i Århus i april 88)

de egnsteaterstatus, som gælder fra 1. januar 92, lidt over en million kroner - fordelt med 600.000 fra kommunen og 450.000 fra amtet. Heraf erlægges staten dog via egnsteaterordningen halvdelen. Desuden har Teaterrådet indfriet sit løfte om »afviklingsstøtte« for den halve sæson 91-

92 frem til januar. I kroner lig 700.000. Endelig er der i samme periode afsat 300.000 Teaterråds-kroner fra den midlertidige merbevillingspulje på 5 mio. kr., som et flertal udenom regeringen vedtog ved finanslofstemningen 1. februar.

BRUGERNES STØTTE GAV KAMPENERGI

Anne Lis Skipper har været scenograf m.m. i Fair Play i knapt syv år. Hun kommenterer de nye tider således: »Oven på chokket er vi selvfølgelig

glade for at være blevet egnsteater. Så må vi søge at forhandle os frem til bedre betingelser senere, for støtten er dels af midlertidig karakter, dels ikke tilstrækkelig.

Men vi landede her, fordi det skulle gå så stærkt. Teaterrådet satte jo tommelskruerne på os ved at give os tre måneder til at

skaffe en overlevelses-økonomi i hus. Ellers ville deres støtte-tilsagn bortfalde. Det er flot, at de offentlige instanser - kommunen og amtet har handlet så hurtigt for at redde os i en situation, hvor lukningen truede allerede til sommer. Nu har vi i det mindste halvandet år at køre på.

Brugernes massive opbakning chokerede os nærmest, men gav os den fornødne energi til at kæmpe videre. Vi ligner jo på mange måder mange af de andre danske børneteatre og har de samme kummerlige vilkår. Men vi har det ekstra, at vi udover at have været turnerende i mange år faktisk også har lavet egnsteatervirksomhed. Og ved Teaterrådets meddelelse om, at vi ville ryge ud af støtteparagraffer, blev hele den lokale goodwill mobiliseret med læserbreve og støtteerklæringer m.m.

Der blev endog udarbejdet alternative forslag om straks at gøre os til dramaskole, lave samkøring med Holbæk Egnsteater osv. - blot for at sikre Fair Plays overlevelse. Og den opbakning betød, at vi sagde til os selv, at det kunne nytte at kæmpe videre...«

BAGGRUNDEN FOR BESLUTNINGEN

Men hvorfor netop Fair Play røg på den sorte liste hos Teaterrådet, er indhyllt i manglende forklaringer, bortset fra at »nogen måtte jo ryge«. Der

er på intet tidspunkt fremført konkrete forskelle mellem de udvalgte og de fravalgte som forklaring - og heller ikke Fair Play selv mener at have fået nogen fyldestgørende redegørelse fra Teaterrådet.

Anne Lis Skipper tror selv,

Fair Play har i mange år været et meget værdifuldt og anerkendt teater, der har forstået at inddrage mange mennesker i hele Vestsjællands Amt med børneteater som deres speciale. I vores kommune og i og uden for amtet har de med utrættelig energi og med en indsats, der ligger langt ud over, hvad man kan forlange under hensynet til en meget stram økonomi, spillet teater, som kan tale til den enkeltes problemer. (Holbæks borgmester, Bent Kristiansen, i en støtteerklæring)

at der var tale om en provokation fra rådets side, som måske har diskuteret, om de skulle tage de helt indiskutabelt bedste grupper ud (som Artibus m.fl.), men så er landet et andet sted...

Spørgsmål om hvorvidt der dog har været kvalitative udvælgelseskriterier inde i rådets overvejelser, fik om ikke andet næring, da Holbæk Amts Venstreblad midt i de lokale ramaskrig over beslutningen citerede Teaterrådsformand Leif Petersen for noget, der kunne tolkes som en kvalitets-beslutning i Fair Plays tilfælde. Det satte sindene ekstra i kog i det nordvestsjællandske - og affødte iøvrigt et dementi fra Leif Petersens side.

Men man kunne også vove sig ud i spekulationer om, at

Teaterrådet med sin beslutning satsede på, at Fair Plays lokale popularitet var så stor, at de lokale politikere ville se sig nødsaget til at gøre noget for at redde gruppen. Og at denne redningsaktion måske var så meget mere sandsynlig, fordi der efter sidste kommunevalg nu er et byråd med S-SF flertal.

EGNSTEATER-HISTORIEN

Der er nemlig den særlige krølle på historien om egnsteater nr. to i byen, at Holbæk kommune tidligere har afvist at gøre Fair Play til egnsteater, og da man endelig valgte at etablere det nuværende Holbæk Egnsteater, valgte kommunen at hente en person udefra (Ina Løndal) til at bygge et lokalteater op, fremfor at give Fair Play chancen.

Det var der mange i Holbæk, der havde svært ved at forstå. Men et godt bud herpå er nok, at Fair Play - der selv kom til Holbæk i 1977 - historisk set har et image som »de der røde«, der lavede anderledes teater, gik på gaden, støttede beboerforeninger osv.

Galgen-humøret fejlede ikke noget efter besøget hos Teaterrådet; så gruppen lod sig med passende symbolik fotografere foran en fyldt københavnsk container ... (Foto: Torben Steen Andersen)

ENDNU«

Teatergruppen Fair Play, der er en selvejende institution med kollektiv ledelse, startede sit teaterarbejde i begyndelsen af 1972, hvor en gruppe mennesker lavede en ungdoms- og voksenforestilling om idræt og politik. De første tre år havde man til huse i en nedlagt butik på Vesterbro i København, men i 1975 flyttede Fair Play til Bøsserup ved Nykøbing Sjælland. Den kommunale opbakning var lille, og i marts 77 rykkede gruppen til Holbæk, hvor kommunen stillede en gammel gård til rådighed. Fair Play bor nu i en byejeendom på Borchvej, hvor der er scene, prøverum og gode arbejds- og lagerfaciliteter. Gruppen havde sidste år en omsætning på ca. to mio. kr., hvoraf knapt en tredjedel stammede fra spilleindtægter og 1,4 mio. fra støtte via teaterlovens 16a.

I 1988 fik Fair Play FTF's Kulturpris for forestillingen »Stress - en syg historie«, der var bestilt og støttet af Arbejdsmiljøfondet. I prisbegrundelsen hed det bl.a., at gruppen med dette stykke havde formået at gøre et vigtigt, men tørt emne levende og sjovt og var nået ud til mange mennesker.

I dagene efter lukningstruslens offentliggørelse blev situationen markeret over for folk i Holbæk. Teaterhuset på Borchsvej blev lukket, vinduer hamret til og sørgeflag og skilte fuldendte den sørgmuntre dekoration. (Foto: Torben Steen Andersen)

Skipper: »Men efterhånden har man fundet ud af, at vi laver nogle spændende ting, alle bor i byen og er aktive i mange andre sammenhænge, deltager i kulturpolitiske høringer osv. - samtidig med at vi laver en masse af de traditionelle ting, et egnsteater forventes at beskæftige sig med. Mens det egentlige egnsteater jo har kørt noget i bakke-dal.

Vores teater har altid været brugervenligst, forstået på den måde, at skoleelever, amatørgrupper osv. har kunnet komme til os og få støtte, låne udstyr osv., samtidig med at vi har lavet succesrige teaterfestivaler, teaterforløb for byens daginstitutioner, dramaforløb på skolerne osv.

Det har skabt en bred forståelse og respekt for vores arbejde, men vi har måske tidligere ikke været så gode til at give politikerne mulighed for at lære os at kende...«

FORHOLDET TIL HOLBÆK EGNSTEATER

Lidt har Fair Plays lokale engagement dog kastet af sig, rent økonomisk, i årenes løb; nemlig 100.000 kommunale kroner om året i »kørselstilskud«. Men hovedparten af ressourcerne til de mange »egnsteater-aktiviteter« har Fair Play taget ud af de midler, der hentes hjem ved turnelivet.

Dette transporttilskud indgår nu i den kommunale andel af Fair Plays egnsteater-støtte. Hvor i budgettet Holbæk kommune vil finde resten af pengene, er tilsyneladende ikke afgjort endnu. I de første

hektiske dage efter Teaterrådets dødslys var der ideer fremme om at tage en del af støtten fra Holbæk Egnsteater (tallet 200.000 blev nævnt), og det var der selvsagt ikke overvældende begejstring eller forståelse for hos nogen af parterne.

I samme forbindelse var der kommunale tanker fremme om at samkøre administration og markedsføring af de to lokale teatre, men det synes at være droppet igen. Alt i alt kunne det tænkes at give uoverensstemmelser de to teatre imellem, men der synes nærmest at være et ikke-eksisterende forhold, selvom Fair Play bl.a. har udlånt gamle scenografier og tøj til Holbæk Egnsteater.

Nu spiller det nok også en rolle, at »egnsteater nr. et« kunstnerisk set har været på en

egnsteater tager sig af. Og der kan det ikke nytte noget, at vi går ind og begynder at lave voksenteater, og han fortsætter med at lave børneteater...«

FAIR PLAYS PROFIL

Og hvad er det så, der kendetegner Teatergruppe Fair Play i det danske børneteaterbillede - verdens bedste, som området selv ynder at kalde sig ved festlige og mindre festlige lejligheder...

Skipper: »Man har aldrig kunnet klassificere Fair Play og sætte det i bås, synes jeg. Også selvom mange måske har betragtet os som et social-realistisk teater, med de knyttede næver i 70'erne osv. - men jeg synes vi har lavet så mange forskellige former for teater.

En ting kan man dog sige: Vi

detegn ligger altså nok i, at vi hele tiden forsøger at lave teater for folk, hvor de kan se sig selv via humor og ironi. Vi vil lave teater for ungerne med den kvalitet, at det griber fat i deres liv og fantasi og oplevelser, samtidig med at der skal formidles noget ved at være sammen med dem.

Det gør vi ved at transformere den verden, de oplever i øjeblikket, til en oplevelsesverden, som de ellers ikke ville have. Vi kan komme tættere på dem med vores kunstart end så mange andre, fordi vi er levende mennesker, der står foran dem...«

UDDANNELSES-INSTITUTION

»For at være så gode til det som muligt, har vi genoptaget tråden med at være mere opsøgende forud for stykkerne tilblivelse, så vi får et præcist billede af, hvordan børn har det i dagens Danmark. Så de kan give os et bud på, hvad den enkelte forestilling skal rumme og handle om, og vi så via vores professionalisme forvandler det til et univers, hvor de får andre indgangsvinkler og måske kan komme videre med en eller anden form for håb...«

Der er i Fair Play for tiden syv faste medlemmer (fire spillere, to administratorer og en scenograf). Der til kommer gæstespillere, instruktører m.m.

Skipper: »Vi har altid haft

en balance med flere gamle spillere, men vi tager stadig nye ind, som vi oplærer. Tilsvarende har vi fungeret som uddannelsesinstitution for diverse instruktører og dramatikere gennem årene. Vi har en bag-

Det var en meget positiv oplevelse at arbejde sammen med Fair Plays engagerede kunstneriske og administrative medarbejdere, og resultatet retfærdiggjorde fuldt ud Arbejdsmiljøfondets tilskud til projektets gennemførelse.
(Henning Hansen, afdelingschef i Arbejdsmiljøfondet, om »Stress«)

grundgruppe af dramatikere, og vores arbejdsform betinger originale manuskripter.

Det vigtigste for mig er, at vi ikke laver kompromisser undervejs. Vores udgangspunkt bør være, at vi skal servere det bedste vi kan - uanset omkostningerne. Derfor kan det heller ikke nytte noget, at Fair Play forsøger at spille »røven ud af bukserne« med halvfærdige forestillinger, lave et hav af en-mandsforestillinger osv. blot for at få spilleindtægterne i vejret. Så må vi hellere lukke...«

DEN REGIONALE FREMTID

Men foreløbig fortsætter Fair

Play altså - og fremover som egnsteater nummer to i Holbæk. Og det vil de gøre ved at lave alle de ting, de hidtil har haft succes med i det lokale; festivaler, teatercafeer, teaterforløb i institutionerne osv.

Skipper: »Vi vil dog nok udvide aktiviteterne, så også amtets institutioner kan få tilbud om teaterforløb, men vi vil ikke have patent på teater i området. Skolerne og institutionerne skal fortsat have et valg, ligesom vi stadig vil lave gæstespil.

Til gengæld har vi fået flere lokale samarbejds- og alliancepartnere i forbindelse med vores truede situation. Således fik vi henvendelser fra handelsstanden, som gerne ville støtte os, fx. via køb af forestillinger el. lign. Det er så op til os fremover at arbejde videre med tingene.«

KULTURENS FASTHOLDELSE

»Man har som teater en forpligtelse at medvirke til kulturens udbredelse generelt, selvom det tager lang tid at »opdrage« lokalområdet til at indse, at de kan få noget ud af at bruge et teater, bruge den verden, der hedder kultur.

Og det er vigtigt, at Holbæk fastholder en status som områ-

dets store kulturby og derved tiltrækker et publikum, som erhvervslivet så ovenikøbet kan tjene på. Sådan som det er blevet dokumenteret i flere undersøgelser.«

Fair Play har som nyslået egnsteater tænkt sig at bidrage til kulturens fastholdelse i Holbæk, samtidig med at de fortsat vil køre landevejene tynde som opsøgende børneteater. Der skal fortsat tjenes penge ind.

Skipper: »Vi har som alle andre børneteatre været budt kummerlige kår, men på trods af det lavet forestillinger, som brændte og som vi brændte for. Og det skal vi blive ved med...«

Af Mogens Holm

Et af de fænomener, der ikke kom med i den nys vedtagne teaterlov var *egnsteatrene*, som med kun ti år på bagen alligevel har markeret sig som en vigtig del af *vækstlaget* i dansk teater. Et udvalg skal de næste to år arbejde på at standse dette fænomen i flugten og bl.a. lave en *definition* af et egnsteater.

I vurderingen af et egnsteaters udgangspunkt er der især tre faktorer, der gør sig gældende:

Dels *de historiske forudsætninger*, som bestemmer, at man ikke blot kan placere et teater for hver 200 km og forvente, at de vil kunne fungere i samklang med befolkningen. Der vil altid være geografiske, topografiske, traditionsmæssige o.lign. årsager til at en producerende teatervirksomhed kan slå rod i et lokalområde. Forudsætningerne bør vurderes før etableringen.

Dels *økonomien*, som ikke bør være under de 2,2 mio., som Foreningen Af Små Teatre anbefaler. Men det bør tilføjes, at *historien* (og dermed arten af teatrets kontakt til lokalgenen) gør en forskel.

Det samme gør især *faciliteterne*, som er den tredje faktor, idet eksistensen af en teatersal, værksteder, lagerplads, parkeringspladser, skiltning, administration mv. er af afgørende betydning. I jo større omfang disse faciliteter er til stede, jo mindre en økonomi kan teatret klare sig med. Samtidig afgør de fysiske rammer om publikum (befolkningen) knytter an til det lokale teater.

Herefter kan teatret »etableres« og beslutning tages om organisation og styreform, hvor der groft sagt er to muligheder: Et ensemble med kollektiv ledelse (lig de gamle gruppeteatre) eller en kunstnerisk leder, som sammen med nogle nøgleansatte varetager den kontinuerlige drift.

Den første løsning kan — med de udsigter, der er for økonomien — kun realiseres med et deltidsansat ensemble, og spørgsmålet er om ensembletanken i det lange løb er kunstnerisk levedygtig med, og tilfredsstillende for, deltidsansatte. Et andet problem er at fordele ansvar for ledelsesmæssige fejl på en flerhed af personer.

I forbindelse med etableringen er det ligeledes vigtigt at komme med en udmelding om kunstneriske ambitioner, repertoiremæssig linje, målpublikum etc. I den sammenhæng trænger det gamle lovrevisionsudvalgs definition sig på, idet den må formodes at komme til at ligge til grund for en ny definition. Denne definition opererer med et teater for en hel egnsbefolkning og påpeger muligheden for på forskellig vis at gå i clinch med det lokale kulturliv.

Der findes ganske givet flere mulige måder at være »teater for en hel egnsbefolkning« på, men ihvertfald bør teatret gøre sig overvejelser om, hvordan alle aldersgrupper tilgodeses,

enten ved gæstespil, egnsspil, dramapædagogik eller egenproduktioner, samt tilstræbe at teatret har tilstrækkeligt med nyproduktioner til at fastholde et stampublikum. I den forbindelse må man nok forudse en neddrøsling af turnéaktiviteterne i fremtiden.

Beslutningsprocessen er et ømt punkt, fordi egnsteater-tanken er et barn af den periode i dansk teater, hvor kollektiv ledelse var den foretrukne ledelsesform. Som antydnet er der imidlertid grund til at overveje mere management-prægede ledelsesformer idag. Især hvis der også fremover vil være *mange* (og dermed økonomisk små) egnsteatre til at dele den på finansloven fastsatte statsstøtte. Dermed være sagt, at det ressourcefattige teater har behov for en mere stringent og hurtigarbejdende ledelse end den kollektive i reglen vil kunne tilbyde.

Samtidig må det siges, at muligheden for at være »teater for en hel egnsbefolkning«, næppe er tænkelig uden dybtgående medarbejderindflydelse. Det, man må huske på, er jo, at teatret ikke kun forpligter sig til at producere, når ånden er over det. Forpligtelsen udspringer af publikums behov for kulturel identitet og for at opleve hverdagen i en kunstnerisk bearbejdning. Og det er en forpligtelse, som egnsteatret kun kan leve op til med en engageret stab.

Den mulighed, der eksisterer, er at indskyde et ekstra led i produktionen. Nemlig den »kreative producer«-funktion, som kendes fra filmbranchen. Det er en person, som evner at »oversætte« kunstnerens krav for administratoren og vice versa. Dette vil være en fordel især i prøveperioden og ikke mindst i premiereopløbet, som beslaglægger kunstneriske kræfter og mindsker overblikket hos de, der er involveret.

Denne arbejdsmåde vil også gavne *salgs- og markedsføringsarbejdet*, der som nævnt er et andet af egnsteaternes traditionelt svage led. Enten er fænomenet blevet ignoreret, eller også har teatrene forsøgt at kopiere større teatres teknikker. Dvs. sælge den rigtige vare med den forkerte teknik. Men tiden arbejder for professionel markedsføring, og flere og flere bliver i stand til også at lade den kunstneriske linie udmønte sig i målrettede publikumshenvendelser.

I *ansættelsespolitikken* findes intet reelt valg. Selv om egnsteatrene ofte oplever behovet for at kunne konkurrere om arbejdskraften på lønnen, så er overenskomstnæst minimumsløn det eneste, teatrene har at byde på idag. Den fordel, der er forbundet hermed, er ligelønsprincippet, som ofte kan være en afbalancerende faktor i den modsætningsfyldte proces, som en tea-

terproduktion nødvendigvis må være.

Forudsætningen for at fastholde kvalificeret arbejdskraft til den ringe løn er, at opgaver udenom den egentlige produktion — såsom dramapædagogik — aflønnes særskilt. Erfaringer viser dog, at kunstneriske udfordringer vægtes tungere end eksempelvis kort arbejdstid.

Med hensyn til brugen af langtidsløst, militærnægtere og andre »overførselsindkomster«, så sætter fagforbundene endnu nogle grænser, der står i et skrigende misforhold til det faktum, at ledigheden er om ikke stigende så dog i al fald permanent. Her savnes et udspil fra enten jobtager eller jobuddeler-side.

Produktionsgangen på et egnsteater af traditionel størrelse vil nødvendigvis nære nøje knyttet til egnsteater-tanken, idet kun et teater med gode relationer til sit opland vil kunne opnå favorable samarbejds muligheder vedr. administration, revision, opbevaringsmuligheder, transport, etc. Typisk vil det være kommunen — som den egentlige teaterrejer — der formidler disse aftaler, og helt ideelt bliver det først, når teatrets professionelle stab får adgang til at samarbejde med kommunens beskæftigelsesværkste-

der i produktionsøjemed.

Netop den *kunstneriske* linie er naturligvis det element uden hvilket alt andet mister betydning. Linien må nødvendigvis vokse ud af lokalområdet hvadenten dette er et fiskerleje, en forstad, en provinsby eller et kvarter i en storby. Hvadenten det er nogle børnehaver, nogle skoler, nogle fagforeninger eller en bestemt socialgruppe. Dermed være sagt at den kunstneriske linie har lige så meget at gøre med det givne lokalområde som med den givne kunstneriske ledelse. Der er ikke frit slag.

Konkret udmønter dette sig i midlertidige eller permanente alliancer med amter, kommuner, etater, foreninger eller andre kulturelle institutioner. En konsekvent sponsorpolitik er forbindelsesleddet til erhvervslivet, og udbyggede salgs- og informationsordninger danner grundlaget for et fælles fodslag med uddannelsessektoren.

Der er talrige muligheder for at hægte sig på en given

samfundsudvikling, fra handelsstandsforeninger til motorcykelklubber, og et egnsteater vil som udgangspunkt vælge at være åben over for alle disse potentielle sparringspartnere. Ikke kun af nød, ikke kun for at sælge billetter eller forbedre sine tilskudsmuligheder, men i høj grad for at sikre sig uhindret adgang til de facts og feedbacks, som er forudsætningen for at forblive aktuel og vedkommende i sit kunstneriske udtryk.

En velkommen følge af ambitionen om at være nutidsvarende er, at egnsteatret nødes til at satse store ressourcer på nye danske stykker. Der ved understøtter den kommende fornyelse af egnsteatrene det udbredte ønske om at fremme ny dansk dramatik.

Uden egentlig rigtig at ville se det i øjnene står ikke mindst egnsteatrene med ryggen mod muren. Hele teaterkomplekset er under ombyrdning, og allerede i midten af 90'erne må det forventes, at billedet ser væsentligt forandret ud. Såvel kommuner som stat har reelle sparebehov, og det vil for branchen som helhed være af stor betydning, om egnsteatrene i deres forskellighed vælger udviklingsmodeller, som sætter dem i stand til at vokse eller visne.

Dernæst må man så håbe på

og arbejde på, at lovgivningen gøres så fleksibel, at egnsteatrene får reel mulighed for at følge en given udvikling i et givent opland — og ikke for eksempel fikseres indenfor en bestemt økonomisk ramme, som i det lange løb vil reducere egnsteater-tanken til et appendiks på opkomsten af det alternative teater.

Mogens Holm er leder af Taastrup Teater.

I forbindelse med den »endelige« revision af den nye teaterlov er der nu endelig nedsat det udvalg, der skal komme med forslag til en revision af egnsteaterordningerne. Dette gælder omkring forpligtelsen til at spille børneteater — som forventes ophævet — samt omkring procentuelle støttegrænser, Teaterrådets støttefunktioner m.m.

Formand for udvalget er teaterprofessor Jørgen Langsted, mens Vigga Bro er Teaterrådets repræsentant. Fra børneteaterområdet deltager Gitte Kath fra Møllen og Anne Josephsen fra Skægspire. De to repræsentanter fra hhv. Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen kendes endnu ikke.

Den nye egnsteater-ordning forventes at træde i kraft fra sæson 1996.

FESTIVALTANKER

Refleksioner over festival-arrangementernes væsen og idé

Af Peder Svendsen

Mellem to festivaler — den seneste i Thisted i foråret 1990 og den kommende i Næstved i foråret 1991 — kan det være på sin plads at kigge til begge sider både bagud og fremad.

Af og til stilles spørgsmålet: Er det verdens største og bedste festival?

For det første har det mig bekendt aldrig været et mål i sig selv at arrangere »verdens største«!

For det andet er det vel relativt at tale om »størrelsen« på noget så sammensat som en festival, hvor en række umiddelbart uens interesser skal tilgodeses, plejes og forkæles. Min eneste reference i den forbindelse er udsagn fra personer, der er mere berøjede end jeg er, og som fra tid til anden har hæftet betegnelsen »verdens største« på dette — under alle omstændigheder — unikke arrangement!

For det tredje vil enhver diskussion om »størrelse« i forbindelse med et sådant arrangement til forveksling ligne diskussionen om, hvorvidt Rundetårn er højere end det høje C!

MEGET ER LYKKEDES

Når jeg skeler til Nena Stenius fra Finland, der efter at have besøgt festivalen i Thisted skrev i denne avis (BTA nr. 73), at børneteaterfestivalen helt sikkert har haft stor betydning i Danmark og har bidraget til en kontinuerlig højnelse af forestillingernes kvalitet — og til Dana Sliukova fra Tjekkioslovakiet, der også i denne avis (BTA nr. 74) konstaterede, at »danskerne arbejder ganske enkelt på, at deres festival skal blive den bedste, og de gør det sammen!« — eller Solveig Holbech, der er lærer på Søndermarksskolen på Bornholm, og som til det nye teatermagasin »Scenen« udtalte, at »Per-sonligt var det en fantastisk

oplevelse« — ja, så må jeg konstatere, at meget er lykkedes, og at arrangørernes bestræbelser på at videreudvikle den kendte festivalmodel sætter sig meget store positive finger- og fodaftryk i mange — og meget forskellige — besøgendes bevidsthed.

Om det berettiger til at betegne festivalen som »verdens bedste« får stå hen — men det er under alle omstændigheder én af de mindst ringe!

INTERESSE-MODSÆTNINGER

Lad os et kort øjeblik kigge på de interesser, der udfordrer festivalens arrangør, Udvalget for Børne- og Opsøgende Teater (UBOT) og udvalgets sekretariat (Teatercentrum):

— De lokale interesser, der er naturlige for de områder, der er officielle værter, senest altså Thisted.

— Det lokale publikum, som

ønsker — måske for første gang — at opleve børne- og ungdomsteater.

— De tilrejsende brugere, — opkøberne — der er på udkig efter forestillinger til f.eks. deres skole.

— De mange deltagende børne- og ungdomsteatre — uden hvis gratis deltagelse vi nok kan konstatere, at det hele var omsonst.

Hvordan tilgodeses interesserne?

De lokale interesser først og fremmest i forbindelse med de mange forestillinger, der f.eks. på skoler og biblioteker, i børnehaver og forsamlingshuse spilles i dagene mandag til fredag. I den forbindelse tilgodeses også mange interesser hos det lokale publikum.

Det lokale publikum, der ikke »får nok« — eller slet ikke får det teater i løbet af de fem dage, får muligheden igen lørdag/søndag under den store festival.

De tilrejsende brugere får rigelige muligheder i løbet af weekenden. Faktisk præsenteres for det største samlede udbud af børne- og ungdomsteater i landet — måske også det største samlede udbud i verden!

De deltagende teatre tilgo-

deses i den åbne programlægning af weekendens forløb, der betyder, at uforudsete lokale problemer og andre praktiske problemer kan løses inden weekenden — til glæde for både det lokale og det tilrejsende publikum.

De deltagende teatre får lejlighed til at præsentere deres forestillinger for et stort og — for det meste — meget engageret publikum sammensat af lokale tilskuere, der måske for første gang oplever det levende teater for børn og unge — og de mange tilrejsende brugere.

LIGEVÆGTIGE HOVEDHJØRNESTEN

I sin nuværende form har balancen mellem de fire interesser — de lokales, det lokale publikums, de tilrejsende brugeres og deltagende teatres — fundet et leje, hvor de danner ligevægtige hovedhjørneste i den decentralt placerede og årligt tilbagevendende kulturpolitiske manifestation for dansk børne- og ungdomsteater.

Balancen må ikke forrykkes — og festivalen må ikke forfalde til f.eks. at rende som halehund efter sure opstød over manglende forkælelse af tilrej-

sende brugere — som tidligere hævdede i spalterne i denne avis — de tilrejsende brugere forkæles helt på samme måde, som det lokale publikum fra Thisted blev forkælet i Thisted, og de forkæles på samme måde som det lokale publikum fra Næstved vil blive forkælet i Næstved.

Og når talen falder på det lokale publikum i forhold til de tilrejsende brugere, så glem endelig ikke, at mange lokale publikummer efter en festival i netop deres lokalområde er blevet entusiastiske og engagerede brugere, som herefter er tilrejsende brugere ved kommende festivaler, uanset hvor i landet, disse festivaler måtte ligge.

BEHOVSANALYSER

Enhver festival må starte med en grundig analyse af specifikke lokale behov i det område, der påtager sig værtskabet. De behov skal passes, plejes og forkæles — og bliver det.

Dernæst må de mange teatre forkæles, der kaster sig ud i festivalen både som forestillingsleverandører og med en stor arbejdsindsats, når hele weekendarrangementet skal etableres — og senere pilles ned igen. Derfor er det bestemt

også på sin plads at fastholde den åbne programlægning af weekendens mange, mange teaterforestillinger. En åbenhed, som skal tilgodeses uforudsete tekniske og pladsmæssige problemer i forbindelse med opstilling og nedtagning.

Et helt naturligt hensyn at tage til de teatre, der dog er »festens midtpunkt«.

Denne årlige festivalmanifestation suppleres på glimrende vis af en mindre festival — børne- og ungdomsteatermesen i Horsens. Det primære mål med denne messe er, »at give arrangørerne (læs brugerne) et godt overblik over børneteaternes repertoire og kunstneriske udbud«. Festivalen i Horsens afvikles særdeles professionelt og lever helt og fuldt op til sit primære mål; nemlig at give brugerne overblik.

MANIFESTATION OG MESSE

Horsens-festivalen er et flot supplement — især for de tilrejsende brugere, der hér målrettet kan rejse til Horsens i sikker forvisning om, at der ligger billetter klar til netop de forestillinger, som de hjemme-fra har ønsket at se.

I Horsens er brugerne i centrum.

Vægtningen i Horsens-festivalen er en anden end vægtningerne i den store manifestation. Prioriteringerne er nogle andre.

Men fælles for de to begivenheder er fundamentet — de mange danske børne- og ungdomsteatre, der stiller sig til rådighed — i Horsens for en messe og under den store festival for en manifestation.

Der er stor forskel på en manifestation og en messe. De to størrelser kan ikke sammenlignes — og det tjener bestemt heller ikke noget formål at fremhæve det ene begreb på bekostning af det andet.

Lad os håbe, at der også på længere sigt er et dansk børne- og ungdomsteaterliv, som kan deltage i den årlige manifestation arrangeret af Teatercentrum og den årlige salgsmesse i Horsens.

Uden teatrene ingen manifestation — og heller ingen messe.

Peder Svendsen er leder af Børneteateret Filuren fra Århus — og fast medarbejder ved de årlige festivaler.

Af Jonna Gensbøl
og Ulla Hoeck

BØRNETEATERTRADITIONER I NÆSTVED

Siden midten af 70'erne har Teaterforeningen i Næstved hvert år arrangeret en række børne- og ungdomsforestillinger, åbne for alle interesserede. Desuden har vi arrangeret skoleforestillinger, dels rundt om på skolerne (valgt af skolerne selv), dels i vor teatersal i skoletiden (nogle forestillinger kan være bedst egnede til en egentlig scene). Og det siger sig selv, at næsten alle de forestillinger, vi viser, har vi først set på Børneteaterfestivalen.

Vi opfatter skoleforestillingerne som en meget vigtig del af teatertilbuddet til børn. De er basis for kendskabet til og dermed interessen for teatret, og det er glædeligt at konstate-

re, at flere og flere skoler sætter penge af på budgettet til teaterforestillinger. (Teaterforeningens rolle bliver her primært at stå for selve kontrakten med producenten). Men trods en glædelig vækst, er der desværre stadig lang vej, til vi kan opfylde BørneteaterSammenslutningens målsætning: *Hvert barn skal se to teaterforestillinger om året.*

Men det er godt at have et mål at arbejde henimod!

Ved siden af Teaterforeningens aktivitet har bibliotekerne i Næstved og dens omegn også arrangeret teaterforestillinger for børn, omend af økonomiske årsager i mere begrænset omfang, ligesom også børneinstitutionerne arrangerer en række forestillinger.

Endelig har Næstved som havneby gennem de sidste 11 år kunnet glæde sig over at have Bådteatret liggende en uge hvert forår.

OMEGNSKOMMUNERNE

Holmegaard, Suså og Fladså kommune deltager i finansieringen af Børneteaterfestivalen med mindre tilskud, og også i disse kommuner spilles der festivalugen igennem forestillinger overalt på skoler og institutioner.

Oprindeligt var også Holmegaard og Suså omfattet af Teaterforeningens børneteaterarrangementer, men her er nu opstået selvstændig børneteateraktivitet (selv om Bådteatret stadig tilbydes disse kommuner).

I Faldså kommune har man fra starten haft sin egen børneteaterordning.

TEATER SOM EN NØDVENDIG DEL AF BØRNS LIV

Vi er ganske stolte af at bo i en kommune, der prioriterer børneteater højt, og som er så

fremsynet, at den kan se det værdifulde i at støtte det på flere forskellige måder, i år især manifesteret ved afholdelsen af den årlige Børne- og Ungdomsteaterfestival.

Det at være værtsby for dette store arrangement — verdens største af sin art — er en enestående kulturpolitisk mulighed for at udbrede kendskabet til dansk børneteater til endnu videre kredse. Og samtidig giver det byen og egnen rig lejlighed til at præsentere sig for det meget store antal mennesker, som især den sidste weekend forhåbentlig vil strømme til Næstved.

UBOT's (Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater) sekretariat, Teatercentrum, er den egentlige arrangør af festivalen, men som sædvanlig arrangeres den i tæt samarbejde med en lokal festivalgruppe.

Vi har i lokalgruppen samarbejdet med både Teatercentrum og med lokale interesse-rede med det hovedformål, at festivalen skal blive en kulturel manifestation, der udover de egentlige oplevelser i selve festugen også skal skabe øget forståelse for, at teater er en nødvendig del af børns liv.

Barnet skal have lov til at opleve teater så tidligt som muligt i dets tilværelse. Det vil måske springe fra undervejs, men så med en viden om teatrets muligheder, der gør, at det vender tilbage senere. Men mere sandsynligt er det, at de ægte teateroplevelser vil udøve en fascinationskraft, der fastholder barnet inden for teatrets magiske verden.

DET GODE BØRNETEATER

Børnene skal ikke være passive, men medlevende og engagerede tilskuere. Det er det, der er med til at udvikle dem, og det er her, de store krav til teatrets kvalitet stilles.

Det gode børneteater er det teater, der skabes af interesse for børn og med respekt og forståelse for børns vilkår — og så er det gode børneteater samtidig også engagerende for de voksne.

Børnenes medleven skal være ægte. Det er let nok at lave underholdende forestillinger, hvor børn og voksne nok i øjeblikket morer sig, men hvor der ikke er meget at tale om sammen bagefter, intet der giver stof til eftertanke. Men det er ikke den slags børneteater, der bør sættes mest på. Børnenes ægte medleven udspringer af, at teatret behandler emner fra børnenes egen tilværelse i solidaritet med børnene. Og at også disse forestillinger skal være umid-

delbart underholdende giver sig selv.

HVORDAN VÆLGER VI – HVORDAN KAN VI VÆLGE?

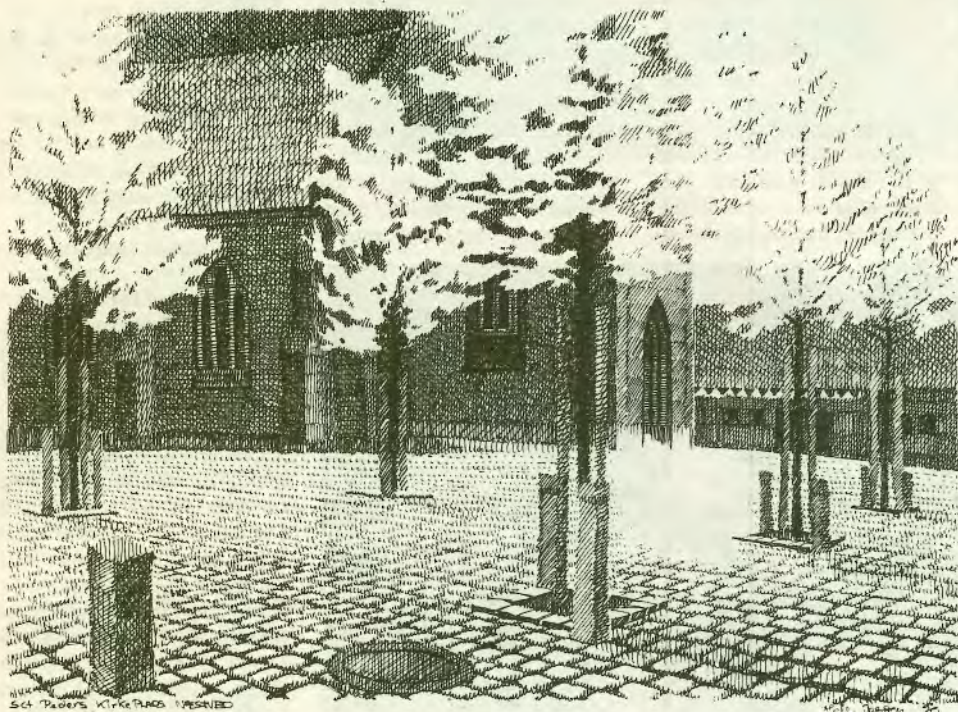
Vi, der formidler børneteater, er vigtige, fordi vi er ansvarlige. Det er os, der vælger på børnenes vegne, og der er meget at vælge imellem. Bredten inden for dansk børneteater er stor (se Den Røde Brochure). Forskellene i kvalitet og holdning kan være meget store, og det kan være vanskeligt for formidlerne at vælge.

Når man skal vælge, er det

vigtigt at gøre sig klart, at Den Røde Brochure er et katalog, der rummer en oversigt over alle de teatre, der tilbyder børne- og ungdomsforestillinger.

Kunstnerisk kvalitet, evt. politisk holdning eller evt. pædagogisk udformning fremgår ikke af forestillingsbeskrivelserne.

Som alt andet teater er også børneteaters forestillinger vidt forskellige. Sammenligner man med litteraturen, kan de spænde fra billedbøger over »læs-og-forstå«-bøger, tegneserier, triviallitterære bøger, over de gode klassikere som

Vignetterne er af Helle Jessen, billedkunstner.

FESTIVAL 92

Lige nu drejer alting sig selvfølgelig om børne- og ungdomsteaterfestivalen i Næstved, men planlægningen til næste års festival er allerede i fuld gang.

Og i 1992 flytter festivalen igen til Jylland, idet årets værtsby bliver Varde.

ET STED AT BO TIL FESTIVALEN?

Kontakt Næstved Turistkontor
53 72 11 22

BRUGERKONFERENCEN

Brugerkonferencen i forbindelse med årets børne- og ungdomsteaterfestival i Næstved har endnu ledige pladser, og derfor er tilmeldingsfristen blevet forlænget frem til 1. april. I tilfælde af overtegning gælder dog først til mølle-princippet...

Konferencen, der finder sted fredag den 19. april fra kl. 9,30-16,30 i Gl. Ridehus, Grønnegade i Næstved, henvender sig til lærere, pædagoger, politikere, bibliotekarer, teaterfolk, teaterforeningsfolk og andre, som interesserer sig for børne- og ungdomsteater.

Konferencen består af flere dele.

Med udgangspunkt i en af festivalens nye forestillinger diskuteres spørgsmålet: »Er der overensstemmelse mellem børneteateret og den offentlige kultur?«

Velkommen til **BØRNE- OG UNGDOMS- TEATERFESTIVAL**

14.- 21. APRIL 1991 I NÆSTVED

For 21. gang inviterer TEATERCENTRUM I DANMARK en by og dens omegn - og hele Danmark - til et sandt overflødighedshorn af forestillinger for børn og unge. Mere end 60 teatre viser over 100 forskellige forestillinger - og de fleste opføres endda flere gange i løbet af weekenden. På midtersiderne i dette indstik er der en kort omtale af alle forestillinger - inddelt efter aldersgrupper.

FESTIVALSEKRETARIATET

Teatercentrum indretter festivalsekretariat i Musikstalden på Grønnegade Kaserne i centrum af Næstved.

Dette sekretariat er åbent hver dag i dagene 12. - 19. april fra kl. 9 til kl. 20 (søndag d. 14. dog kun til kl. 14) med telefon: 53 73 40 82.

Fredag d. 19. april flytter sekretariatet til Næstved Gymnasium, hvor billetudleveringen til weekendens arrangement også vil finde sted.

Sekretariatets postadresse:

**Festivalsekretariatet
Musikstalden
Grønnegade Kaserne
Grønnegade 10
4700 Næstved**

FESTIVALUGEN

I ugen fra d. 15. til den 19. april opføres ca. 200 forestillinger i Næstved-området for skoler, institutioner, dagpleje, biblioteker og foreninger.

Derudover tilbydes hver aften to offentlige forestillinger på Grønnegade Kaserne.

Billetter til de offentlige forestillinger kan bestilles og afhentes i festivalsekretariatet.

Forestillingerne er gratis for publikum, og program kan afhentes på Turistkontoret, på bibliotekerne og på festivalsekretariatet.

GÆSTESPIL

Festivalen har inviteret tre engelske og to svenske teaterforestillinger til Næstved. Disse forestillinger indgår i den række af forestillinger, der tilbydes som offentlige aftenforestillinger i festivalugen. De svenske gæstespil gennemføres i samarbejde med Teater og Dans i Norden, og de engelske med særligt tilskud fra Kulturministeriet

BRUGERKONFERENCE

Fredag d. 19. april afholdes brugerkonference fra kl. 9. til 16.30 i Gamle Ridehus, Grønnegade Kaserne i Næstved.

Brugere af børneteater og børneteaterfolk vil her med udgangspunkt i en af festivalens forestillinger diskutere spørgsmålet: »Er der overensstemmelse mellem børneteatrene egen selvforståelse og publikums reaktioner/vurdering?«

BØRNE- OG UNGDOMSTEATERFESTIVAL

Under ca. 7 år

Alf dukketeater

Vindenes Hus

Alder: 3-9 år. Var.: 35 min.
Martin drager ud i verden for at finde Vindenes Hus. På vejen møder han gnomer, undiner og pigen Nadine. Sammen forsøger de at klatre over regnbuen for at nå frem til Vindenes Hus.

Anemone teatret

Hvad skal man tro?

Alder: 4-8 år. Var.: 55 min.
Spørgsmål avler flere spørgsmål, og tilsidst ender vi derude, hvor det er svimlende dejligt og farligt at tænke på, hvorfor vi er til, og sidder her og ser teater.

Bjørneteateret

Rundstykket

Alder: 3-8 år. Var.: 55 min.

Pers bedstemor dør, og Per drager ud i verden for at finde hende, for han ved, at når man dør, er det kun en del af en som forsvinder. En forestilling med dukker, musik og sang om at være sammen - og føle sig alene.

Børneteateret

Den tårnhøje hund

Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.

En dag mødte Oluf en mærkelig hund, der sad og spiste kiks og drak saftvand. Og Oluf fik Danmarks bedste idé.

Corona danseteater

Dans Tolo

Alder: 3-8 år. Var.: 40 min.

Med erfaring for børns evne til umiddelbar oplevelse af stemninger, følelsesudtryk og kropssprog, vises en forestilling, der fører tilskuerne langt omkring på rejse med musikken og dansen.

DRT

Tandem

Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.

Alfred og Manfred skal ud med Manfreds dukketeater. Manfred er direktør, og Alfred skal lave det hele. Det går ikke godt, og Alfred fyres. Men Manfred kan ikke klare det alene...

DRT

Historien om Ingenting

Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.

Forestillingen består af en række situationer fra dagligdagen, hvor både børn og voksne gemmer sig bag ordet Ingenting.

DRT

En dråbe i havet

Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.

En skipperkrønike for børn og voksne om de små og store lunefuldheder i naturen, og om vores måde at bruge - og misbruge - både naturen og lunefuldhederne.

Dryadeteatret

Snedronningen

Alder: 3-7 år. Var.: 40 min.

Ved hjælp af skiftende billeder og stemninger og ganske få replikker, sagt med H. C. Andersens egne ord, fortælles det kendte eventyr.

Fabula teatret

Frk. Para Sol og Hr. Para Ply

Alder: 2-5 år. Var.: 30 min.

Forestillingen viser, hvordan man kan lave et sjovt forløb med ganske enkle ting, som børnene kender fra deres hverdag.

Fair Play

Hulen under bordet

Alder: 3-6 år. Var.: 45 min.

Henry Hardenberg rækker efter kagedåsen på den øverste hylde - og vælter alt. En katastrofe - men heldigvis har han hulen under bordet. Stedet hvor man kan give los for fantasien og lade sine drømme skabe forklaringer.

Børneteateret Skægspire »Sommerfugle«.

Gadesjakket

Tyren Ferdinand

Alder: 4-8 år. Var.: 45 min.

Den berømte historie om tyren Ferdinand, der ikke er som tyrene normalt burde være, fortælles med dukker, musik og danse.

Gruppe 38

Dukkemageren

Alder: 4-9 år. Var.: 50 min.

I sit lille værksted sidder dukkemageren og skærer dukker og reparerer legetøj. Han mindes sin hårde og slidsomme barndom i den mørke skov. Men også minder om lys og glæde dukker frem.

Jako•Bole teatret

To sider af samme sag

Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.

To gamle mennesker møder hinanden i en park. Forestillingen handler om vejen ind i alderdommens univers, om ensomheden og fællesskabet.

Jomfru Ane teatret

Luft

Alder: 3-8 år. Var.: 50 min.

På en campingplads møder vi to piger, der - trods store forskelligheder - oplever og gennemlever de glæder og strabadser, livet i det fri indebærer.

Den jyske Undergrund

Bord dæk dig

Alder: 4-10 år. Var.: 40 min.

En dukkeopera om en far og to sønner på en lillebitte gård med 7-8 dyr. Den ene søn er klog, den anden frygtelig dum. Og faren blev så gammel, at han døde...

Jytte Abildstrøms Teater

Den lykkelige bonde

Alder: 3-9 år. Var.: 40 min.

I udkanten af landsbyen boede en bonde med sin kone. Han var altid lykkelig, hun altid trist til mode. Så sker der noget...

Kabugi

Sæt dit ur i stå

Alder: 4-9 år. Var.: 45 min.

Lille-Gunnar laver ting på Store-Gunnars fabrik. Men han vil hellere synge, spille på sine instrumenter, opfinde og snakke med sin ven papegøjen.

Kaskadeteatret

Jord, Himmel og Hav

Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.

En enkel forestilling, hvor billeder, musik og lyd er vigtigere end ord. Men også en finurlig forestilling med et hyttefød, der gemmer på spændende ting.

Mariehønen

Den lille heks

Alder: 3-8 år. Var.: 50 min.

En lille heksepige er i lære hos sin heksetante. Hver dag tager de ud for at skræmme folk, men pigen får efterhånden samvittigheds kvaler og begynder at stille spørgsmål ved sin rolle.

McFetrich

Cirkus på bondegården

Alder: 3-10 år. Var.: 40 min.

Om musen Rasmus, som bliver sendt som postpakke fra England, hvor han iscenesætter en cirkusforestilling med dyrene som artister.

Møllen

Ruth Jensen

Alder: 4-9 år. Var.: 45 min.

Kattemødre - kvinder, der vælger at leve et »anderledes« liv, i et hus, en have, fyldt med katte. - Eller kvinder, der går rundt i gaderne, i baggårde, langs havnen med taskerne fyldt med fisk til kattene.

Månegøgl

Forvandlingskuglen

Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.

Pyts slaskedukke Pøj Pøj har mistet sit ansigt! Heldigvis kommer forvandlingskuglen, stjernerne og himlens fugle hende til hjælp. En rejse gennem sansernes verden, hvor vi møder øjet, øret, næsen og munden.

Paraplyteatret

Trafiklys gælder ikke for ænder

Alder: 4-8 år. Var.: 60 min.

Idag har han taget sin nysgerrighed med på arbejde (han må ikke for sin chef), i et lille bur om halss. Nysgerrigheden stikker af, og så bliver alting måske smukkere og mere spændende end ellers.

Pedersen og Pedersen

Det rene galimatias

Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.

Gamle kloge G.L. Matthias har opfundet giffengaffen - et lille dyr, som hjælper ham, når det er ved at gå helt galt for ham i hans opfindertrang.

Pin Pon

Troldepus på eventyr

Alder: 4-9 år. Var.: 40 min.

Dukketeater om den kendte figur. Historierne genspejler vores egen hverdag på en troldeagtig facon, med naivitet og humor.

Replikken

Tudeprinsen

Alder: 3-6 år. Var.: 45 min.

Om et barns udvikling fra spæd til voksen i et samfund, hvor voksne har bestemt, at børn skal leve adskilt fra forældre og gamle. En forestilling om, at illusioner kan brydes og ting ændres.

Rimfaxe teater

Freddy og far

Alder: 4-10 år. Var.: 45 min.

Freddy rejste ud i verden og mødte Svend - en gammel sømand, som berettede historier. Svend er død nu, men Freddy rejser rundt med hans ting og fortæller hans historie - og på den måde lever Svend videre...

Rivegildet

Den blå dyne

Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.

Dynen kan jeg putte mig i. Den er varm og tryk og dufter af drømme, søvn, sæbe. Og af mig. I Sissels dyne og puder er der plads til fantasier og historier.

Silkeborg dukketeater

Hønsene, Hans og Bedstemor

Alder: 3-7 år. Var.: 50 min.

Hønerne beundrer hanen, som hver morgen galer solen op; men ak - en dag bliver hanen forkølet. Hans besøger bedstemor, som ønsker sig en missekate.

Skægspire

Sommerfugle

Alder: 3-6 år. Var.: 55 min.

Om søndagen skal der hygges, men pigens og moderens forventninger til og opfattelse af hvordan det skal gøres er ikke helt ens. En forestilling ikke kun med ord, men også med musik, lyde og bevægelser.

Step Two

Elvind og Belinda

Alder: Fra 4 år. Var.: 50 min.

En tilsyneladende ganske almindelig aften for de to varietékunstnere. Men netop denne aften kører numrene ud på et vildspor - et vildspor, som viser sig at åbne op for hidtil skjulte følelser.

Teater 83

Mimmi, Mamma, Mormor

Alder: 2-6 år. Var.: 35 min.

Først er man lille i maven på mor. Så blir man pige på egne ben. Siden blir man større og større - og PANG blir man mor til en lille en. Den lille blir større og større, og PANG blir hun mor - og hvad blir man så...

Teaterbutikken og Søn

Palle og Lene i Verden

Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.

Palle og Lene er overladt til sig selv og må selv tage fat om livets mest fundamentale problemer: Hvordan tilbereder man en tissemyre til to personer? Må man spise regnbueis til hovedret?

Teaterklanen

Trolsplinten

Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.

Alder: 3-6 år. Var.: 40 min.

Historien om en trolde i en æske, der en morgen får en splint i fingeren og går hjemmefra. Og historien om en lille dukke, der drager ud på en forunderlig rejse for at finde sin bedste ven.

Teaterklanen

Sigurd Dragedræber - den lille Edda

Alder: 3-6 år. Var.: 40 min.

Den hedenske mytologi med nymfesang, heltekvad og gudedans - og de gamle guder i fuldt vigør. Om forfædres tro, om mod og frygt, om latter og gråd.

Teaterkompagniet

Loppen og professoren

Alder: 3-8 år. Var.: 40 min.

H. C. Andersens eventyr om ballonskipperen, der når at kaste sin søn ud med faldskærm, før han selv falder ned. Drengen må nu klare sig selv og drager ud i verden og bliver tryllekunstner...

Thorkild Demuth's teater

Hvem er jeg?

Alder: 1½-3 år. Var.: 30 min.

Alder: 3-6 år. Var.: 45 min.

Tre kufferter med beklædningsgenstande. Børnene skaber sammen med Thorkild en karakter for hver kuffert ud fra dens indhold. Thorkild spiller karaktererne efterhånden som de skabes.

Vaganterne

Gullivers rejse

Alder: 4-10 år. Var.: 40 min.

Det kendte eventyr om Gulliver og de energiske små lilleputter og de store frygtindgydende kæmper.

Vendsyssel Egnsteater

Merlin

Alder: 3-8 år. Var.: 40 min.

Om den godmodige troldmand Merlin, der er på vej for at finde lykken. Vi møder kong Arthur - og en mærkelig og venlig drage - og den underskønne Vivian.

Vestenvinden

Stol på fem ben

Alder: 4-11 år. Var.: 50 min.

Bobo og Kiki drømmer hver for sig om at finde den fembenede ønskestol, for - tænk hvis man kunne finde en skat eller vinde i lotteriet. Forestillingen leger med disse ønskedrømme, som ligger i baghovedet på os alle.

Vester 60

Syng fugl. Syng!

Alder: 1½-4 år. Var.: 30 min.

Holger fortæller om fugleburet, hvorfor det er tomt. Han fortæller om fuglen, der sang så smukt.

Vester 60

Ka' kameler kaste med lasso?

Alder: 3-7 år. Var.: 70 min.

Joachim på fem år skal passe lejligheden, mens mor er væk. Han må ikke lukke nogen ind, men Maj-Joan kommer med en spændende hemmelighed. Han lukker hende ind, og så begynder balladen.

Zoologisk Museums

Marionetteater

Gro

Alder: 1,5-4 år. Var.: 45 min.

Hr. Nielsen elsker at pusle i sin lille frodige have. Han har lyst til at så gulerødder - men hvor længe skal han og børnene vente, før de kan få en smagsprøve? Og kan de holde dyrene og ukrudtet væk?

Fra ca. 7 år

Anemone teatret og

Taastrup teater

Tændstiksbørn

Alder: 10-12 år. Var.: 90 min.

Teater for og med børn. Forestillingen har et dobbelt formål: At formidle en oplevelse af, hvordan det var at være barn i 1870'erne, og at sætte tilskuerne i nogle sociale og følelsesmæssige situationer, som kræver stillingtagen og handling - her og nu!

Anemone teatret

Hvad skal man tro?

Alder: 6-12 år. Var.: 55 min.

Spørgsmål avler flere spørgsmål, og tilsidst ender vi derude, hvor det er svimlende dejligt og farligt at tænke på, hvorfor vi er til, og sidder her og ser teater.

Artibus

Aben

Alder: 8-10 år. Var.: 45 min.

En dreng vågner op en morgen og er blevet til en abe. Efterhånden vil ingen kendes ved ham, og han må finde et nyt tilhørsforhold. Det bliver en pige, som er blevet til en hund. Kan en abe forstå en hunds problemer?

Baggårdsteatret

Hjertefri

Alder: 10-13 år. Var.: 50 min.

Balder Sørensen vil til USA for at få udskiftet sit defekte hjerte. For at tjene til turen og operationen har han lejet udstyr og er taget ud til netop jer.

Batida

En tur - i vaskemaskinen

Alder: 8-12 år. Var.: 50 min.

Om den svage, der lærer at stole på egne kræfter og lytte til sin egen stemme, og om de stærkes rystenende møde med en ny og uventet modstand. Musik og dans indgår i forestillingen.

Batida

Professor Dacapos rejse

Alder: 6-10 år. Var.: 50 min.

Ved hjælp af saxofonkraft rejser prof. Dacapo fra den ene verden til den anden. Han kommer til tingenenes verden, en verden uden hjertesorger - og uden hjerte. Han må bruge al sin menneskelige snilde på at slippe væk.

Bjørneteateret

Bjørnen som ikke var

Alder: 6-10 år. Var.: 60 min.

Mens bjørnen ligger i hi, bygger menneskene en stor fabrik ovenpå det sted, hvor bjørnen ligger. Da den kommer ud af sin hule om foråret står den midt på fabriksområdet. Alle vil have den i arbejde og overbevise den om, at den ikke er en bjørn.

Børnemusikteatret

Lillebror Hund

Alder: 6-14 år. Var.: 75 min.

En opera, at munter-dramatisk eventyrspil med udpræget anti-racistisk sigte om en rødhåret pige og en hund og deres trængsler.

Børneteateret

NÆSTVED DEN 14.-21. APRIL 1991

Comedievognen

Du blir osse gammel
Alder: 9-12 år. Var.: 50 min.

Dagmar er pensionist, Signe går i skole. Umiddelbart har de intet tilfælles, men en dag mødes de, og tilfældet vil, at et venskab udvikler sig - på trods af den store aldersforskel.

Fabula teatret

Skovens hemmelighed
Alder: 6-12 år. Var.: 45 min.

Pia og hendes far er på skovtur. Pia er betaget af skovens skønhed, faren er betaget af skovens brugsværdi og madkurvens indhold. Skoven driller faren, men pigen og skoven finder hinanden.

Fair Play

Blik og Bach
Alder: Fra 6 år. Var.: 45 min.

To sære størrelser, et lille orkester af en slags. De vil gerne give en koncert, men de gør det hele så omvendt og anderledes. Men en koncert får vi - vistnok.

Fair Play

Hulen under bordet
Alder: 6-8 år. Var.: 45 min.

Henry Hardenberg rækker efter kagedåsen på den øverste hyde - og vælter alt. En katastrofe - men heldigvis har han hulen under bordet. Stedet hvor man kan give los for fantasien og lade sine drømme skabe forklaringer.

Fiolteatret

Skelettet på hjul
Alder: 9-13 år. Var.: 50 min.

Et eventyr om en dreng hvis grumme forældre snyder ham til selv at slå sin hund ihjel. Han drager ud i en farefuld verden for at få sin hund igen.

Gadesjakket

Skrald
Alder: Fra 5 år. Var.: 30 min.

To mennesker med hver sin skraldespand. To vidt forskellige eksistenser. To anonyme liv. De kommer fra forskellige steder. De mødes - gnisterne springer - hjertet gløder - de lever!

Gadesjakket

Under baobabtræet
Alder: Fra 9 år. Var.: 90 min.

Under baobabtræet er medspilsteater. Forløbet består af en diasserie om børns vilkår i Tanzania, dans og sang til afrikanske trommer - og endelig to afrikanske eventyr efterfulgt af traditionelle afrikanske lege.

Gruppe 38

Fyrtårnet
Alder: Fra 6 år. Var.: 45 min.

På øen, i det gamle fyrtårn, bor to mennesker, der har været gift i mange år. I og omkring fyrtårnet er hele deres verden. Idag skal de herfra, men så går fyret ud. Hvad er der sket? - Hvad er fyrtårnets hemmelighed?

Holbæk Egnsteater

Et pund brød og seks skilling
Alder: Fra 6 år. Var.: 55 min.

Efter 24 års tro tjeneste som kongens soldat og sølle seks skilling og et pund brød som løn, beslutter Juan soldat sig til at gå ud i verden for at finde sit sted. På sin vej møder han mange besynderlige eksistenser.

Springende mus

Springende mus
Alder: 6-9 år. Var.: 45 min.

En indiansk historie om en lille mus, som på trods af sin angst begiver sig ud i den store verden i længsel efter det ukendte. Efter mange eventyr forvandles han til en ørn med klarsyn over verden.

Jako•Bole teatret

Blikdronningen
Alder: 8-12 år. Var.: 50 min.

En blikdronning og en blikkonge. Og en kammertjener, der er stuk-

ket af. Hvis blikdronningen og blikkongen vil have levertran og rosen, må de ud af figurerne og lave tingene selv.

Jakob Mendels teater

En biting
Alder: 5-11 år. Var.: 45 min.

En landstryger og et gammelt frønnet bistade. Gennem forestillingen får vi indblik i et simpelt liv uden stress og jag.

Theater la Balance
»Den standhaftige tinsoldat«

Jytte Abildstrøms teater

Fisk som en bjørn
Alder: 5-10 år. Var.: 40 min.

Trofaste trædukker, truende slange, en pige, et vandfald, en ged. En munter historie om Minna, som møder en bjørn, en frø, en ulv og giver os forandringens sang.

Kaskadeteatret

To på spil
Alder: 6-11 år. Var.: 60 min.

Forestillingen fortæller et eventyr, hvor spilleglæden er en vigtig ingrediens, og publikum er med til at afsløre snyderi og styre spillets gang.

Det lille Turnéteater

Nattergalen
Alder: 5-9 år. Var.: 35 min.

H.C. Andersens aktuelle eventyr om den kunstige virkelighed og virkelighedens verden.

Mariehønen

Ønskestenen
Alder: 8-14 år. Var.: 60 min.

Tænk, hvis man kunne ønske sig lige, hvad det skulle være. Hvis man havde en ønskesten. Men sådan findes jo ikke - i hvert fald ikke, hvis man ikke tror på den.

Mister Jones

Den grimme kælling
Alder: 10-14 år. Var.: 40 min.

En sen natteime flytter »Den grimme ælling« for en enkelt gangs skyld ud bag bagtæppet, hvor en enlig rengøringskone er igang med oprydningen efter en forestilling med det berømte eventyr.

Møllen

Amerika eksisterer ikke
Alder: 9-14 år. Var.: 60 min.

Historien begynder for 500 år siden ved den spanske konges hof. Palads, silke og fløj, guld og sølv, hoffmænd, tjenere og piger. Forestillingen jonglerer mellem fortid og nutid, mellem fantasi og virkelighed.

Møllen

Tomgang
Alder: 5-10 år. Var.: 45 min.

Hr. Lagoni er et med sit baglokale, sin brune kittel, det brune pap. Hr. Lagoni har engang været i Moskva. Han og hans kone har optrådt med artisteri og trylleri over næsten hele verden.

Replikken

Tudeprinsen
Alder: 6-9 år. Var.: 45 min.

Om et barns udvikling fra spæd til voksen i et samfund, hvor voksne har bestemt, at børn skal leve

adskilt fra forældre og gamle. En forestilling om, at illusioner kan brydes og ting ændres.

Rimfaxe teater

Sorteper
Alder: 5-10 år. Var.: 50 min.

Om en politimand og hans genvendigheder med at opklare et tyveri, som måske og måske ikke er begået. De to vidners forklaringer om, hvad der skete, og om hvor, hvordan og hvornår er meget forskellige - og fantastiske...

Rivegildet

Historien om Liv
Alder: 8-14 år. Var.: 40 min.

En musikteaterforestilling om livet og døden. Om to søskende, der altid har været nært knyttet til hinanden, men som kommer i en situation, som sætter deres kærlighed, angst, vrede og sorg på spil.

De røde Heste

Troldmandens datter
Alder: 5-9 år. Var.: 45 min.

En historie der opstår fordi nogen vil høre den. En historie fortalt for de mindste - og for dem der ikke bekymrer sig om alder. En fortælling om en vej der bliver fundet fordi nogen søger efter den.

Scene 4

Stensangen
Alder: 7-12 år. Var.: 60 min.

Om regnskovenes overlevelse, oplevet gennem en skønsom blanding af stort drama og crazy-comedy. Forestillingen handler mere om tro, håb og kærlighed end om katastrofer og tragedier.

Silkeborg dukketeater

Syvmilestøvlén
Alder: 6-10 år. Var.: 50 min.

Pernille lover at reparere troldmandens syvmilestøvlé. Heksemutter får klørne i støvlén. Hun lokker troldmanden til at følge efter, for hun vil gerne giftes med ham.

Teaterbutikken og Søn

Elvin
Alder: 7-12 år. Var.: 45 min.

En løgnehistorie om Elvin, der bliver født, høj som et hus og med alt tøjet på.

Teaterbutikken og Søn

Mellem stjerner og aviser
Alder: 6-9 år. Var.: 50 min.

Lydia og Otto deltager i en konkurrence om verdens bedste eventyr, og inspireret af hinanden befinder de sig pludselig i en verden befolket af beduiner, opdagelsesrejsende - og en gal videnskabsmand...

Teaterklanen

Sigurd Dragedræber - den lille Edda
Alder: 6-12 år. Var.: 50 min.

Den hedenske mytologi med nymfesaag, heltekvad og gudedans - og de gamle guder i fuldt vigør. Om forfædres tro, om mod og frygt, om latter og gråd.

Theater La Balance

Den standhaftige tinsoldat
Alder: 5-10 år. Var.: 60 min.

I et mærkeligt legetøjsværse mødes en grim trold, en lille danserinde og en meget standhaftig tinsoldat. Og soldaten forelsker sig, men netop da falder han ud af vinduet og bliver sat på sit livs rejse...

Turnus

Man brænder da hexe
Alder: 7-12 år. Var.: 60 min.

Sankthansaftensdag. Alle vennerne er på ferie, kun Stella skal være hjemme... Dødeligt! Men med et knips - og lidt fantasi - er den stille villavej forvandlet til et kaos af menneskemylder - og heksebrændinger - i middelalderen.

Vandrefalken

Her kommer jeg!
Alder: 6-9 år. Var.: 40 min.

En ord- og åndeløs eventyrdans gjort af en gammel balletmester til sin egen stemmes musik. Ud af nogle af H.C. Andersens eventyr skaber han sin historie.

Fra ca. 12 år

Artibus

Det 4. bud
Alder: Fra 10 år. Var.: 50 min.

»Du skal ære din far og mor«. Om at være barn på de voksnes præmisser. Hvordan de overleverede opdragelsesnormer og det manglende psykiske overskud sætter sig igennem i forholdet mellem forældre og børn.

Baggårdsteatret »Hjerterfri«.

Artibus

Skygger af Gud
Alder: Fra 11 år. Var.: 45 min.

Drengen Adam er syg og skal dø. Han prøver selv at forstå sin situation og søger forståelse for den hos andre. Forestillingen handler om livet, om Himmelen og Gud, lys og latter - og smerte.

Baggårdsteatret

Marias billede
Alder: Fra 15 år. Var.: 70 min.

Maria er på flugt fra hjem, skole, krav og ansvar. Hun møder, blandt andre subsistensløse, Rasmus på 40 og hans mor på 60. I mødet mellem de tre forstås Maria, at hun selv må tage stilling og ansvar for sit liv.

Banden

Uden navn - eller Den musikalske Kamel
Alder: 12-16 år. Var.: 50 min.

Om to eksistenser fra yderkanten af samfundet. De ejer ikke noget - måske er det derfor, de har bedre råd end så mange andre til at være solidariske og føle ansvar for hinanden.

Cantabile 2

Krigens kvinder
Alder: Fra 15 år. Var.: 80 min.

Danseteater om kvinder i en krigstid. Om konsekvensen og betydningen af krig, ikke for de kæmpende, men for de, der venter, de der er tvunget til at overleve de andres katastrofer.

Jako•Bole teatret

Karantæne
Alder: Fra 13 år. Var.: 70 min.

En science fiction historie, bygget op om Shakespeares berømte kærlighedsdrama Romeo og Julie.

Jorge Holguins danseteater

Tre små stykker
Alder: Fra 15 år. Var.: 45 min.

Tre stykker, der rækker fra en humoristisk og absurd undersøgelse af østerlandske ritualer, over en sørgmodig dans med en ugebladsmodel, til en atletisk duet mellem to mænd på en slagmark.

Masken

Ragnarok
Alder: Fra 10 år. Var.: 2- time

Med udgangspunkt i nogle af de ældste kilder i vores kulturhistorie skabes en forestilling, der handler

vil - uden konsekvens! Prøve alt det af, som nogen nogensinde har fortalt mig er livet...

Teaterkompagniet

En god dag at gå
Alder: Fra 12 år. Var.: 40 min.

En mimisk forestilling om det at blive menneske, finde sin plads i tilværelsen på trods af de mange kræfter, der prøver at tage pusten fra een.

Teaterpatrasket

Rum 17 svarer ikke - en gyser
Alder: 14 år og op. Var.: 70 min.

Alle tænkelige facetter af gyseren er blevet udforsket her. En række dagligdags situationer, men udsat for gyselig iscenesættelse.

Teatret

Spring-time
Alder: 14 år og op. Var.: 55 min.

En uforudsigelig forestilling om at turde møde sit livs skyggesider. Gymnasten vil med knejsende nakke foretage sit livs spring. Men han dratter ned og lander i sin underbevidsthed.

Teatret

Adam i væksthuset
Alder: 14 år og op. Var.: 60 min.

Flyttarbejderen i fuld gang med at ordne flyttekasser efter chefens ordre. Efterhånden dukker dele af hans drømme og private rum op i og bag kulisserne.

Terra Nova Teater

Border Lines
Alder: Fra 15 år. Var.: 90 min.

Om de kræfter, som arbejdede i slutningen af 2. verdenskrig. Det viser den utrolige udvikling af idag - sat i et historisk perspektiv, så vi måske kan begynde at forme en forståelse for tidens begivenheder. På engelsk.

Terra Nova Teater

Enfantillages
Alder: Fra 16 år. Var.: 70 min.

Forestilling på fransk om verden i mellemkrigstiden set gennem en ung drengs øjne.

Uppercut danseteater

Parat Start Dans
Alder: Fra 10 år. Var.: 45 min.

Tre koreografier, der viser forskellige sider af dansen. En indføring i den moderne dans' udtryks- og oplevelsesverden.

Vandrefalken

Ildåb
Alder: 13-16 år. Var.: 30 min.

Et aktiverende drama om at overskride grænsen fra barn og voksen. Sammen med publikum skabes et indvielsesritual, der bygger på idéer fra primitive kulturer.

Vendsyssel Egnsteater

Sagde du Mozart?
Alder: Fra 13 år. Var.: 60 min.

Hvem var han? Hvad skal vi med ham? Hvordan levede han? - Var han et helt normalt menneske, når nu alle taler om ham og hans musik den dag idag?

Vestenvinden

Samuraién
Alder: Fra 10 år. Var.: 75 min.

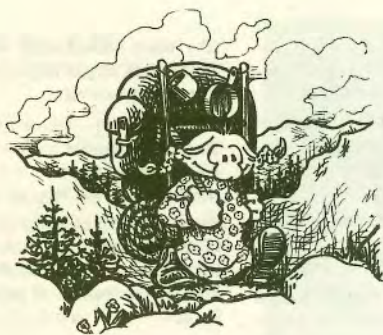
En landsby hærtes af banditter. År efter år røver de bøndernes høst. Situationen er utålelig, der må handles. Landsbyen lejer samurai-er til at hjælpe med forsvaret.

Vestvolden

To mand frem
Alder: Fra 13 år. Var.: 70 min.

En absurd historie om at stræbe udspilles mellem to 9. klassesdreng. De har lagt deres liv på diskette. Alt skal programmeres, lektielæsning, kostplan o.s.v. Men - alt går jo ikke altid efter programeringen.

WEEKENDEN 20. - 21. APRIL

FESTIVALOMRÅDET

I weekenden d. 20. og 21. april spilles omkring 200 forestillinger på Næstved Gymnasium, på Lindebjergskolen og i Næstved-hallen med højst fem minutters gang mellem spillestederne.

HVORDAN FINDER DU RUNDT?

Sammen med programmet får du udleveret et kort over området og de enkelte spillesteder. Hele festivalområdet er inddelt i farvezoner, der gør det let at finde rundt til forestillingerne. Forestillingens farvezone svarer til farven på billetten, på skiltene og pilene.

BUSKØRSEL 20. OG 21. APRIL

Der vil blive indsat særbusser for festivalens gæster fra stationen til Næstved Gymnasium.

Afgang fra Næstved Station:

Lørdag: første afgang kl. 8.00, herefter hver halve time med minuttal 00 og 30 indtil kl. 18.00. Dog ingen afgang kl. 12.00

Søndag: første afgang kl. 8.30 - kørsel som lørdag, sidste afgang kl. 17.00

Festival-bussen holder på pladsen foran Næstved Station.

Afgang fra festivalen til stationen:

Lørdag: første afgang kl. 8.15, herefter hver halve time med minuttal 15 og 45 indtil kl. 18.15. Dog ingen afgang kl. 12.15.

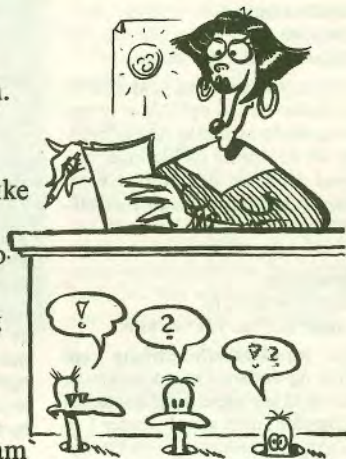
Søndag: første afgang kl. 8.45 - kørsel som lørdag. Sidste afgang kl. 17.15

Festival-bussen afgår fra Næstved Gymnasium - lige uden for billethallen.

Priser: voksen: 8, - kr.
børn 4 - 12 år: 4 kr.
10-turskort voksen: 60, - kr.
10-turskort børn: 30, - kr.

INFORMATION OG PROGRAM

Billetudlevering og festivalinformation findes i aulaen på Næstved Gymnasium. Programmet for weekendens forestillinger ligger ikke klar før selve weekendens start. Program for lørdagens forestillinger kan dog afhentes i informationen fra fredag d. 19. april kl. 17. Søndagens program ligger klar lørdag d. 20. april kl. 16.

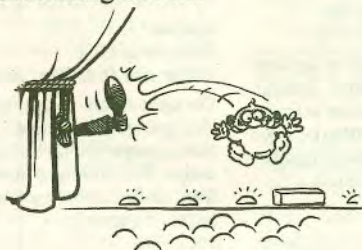
BILLETTER

Billetter til samtlige forestillinger udleveres i aulaen på Næstved Gymnasium. Der kan ikke bestilles eller forudafhentes billetter til weekendens forestillinger.

Billetter udleveres 1/2 time før hver forestillings start. Hvert kvarter går der forestillinger i gang, og indenfor hver time vil der være forestillinger for alle aldersgrupper.

Der er gratis adgang til alle forestillinger, men der kræves billet af hensyn til regulering af publikumsantallet til den enkelte forestilling. En del af forestillingerne er »små« forestillinger, der kun spiller for et begrænset antal tilskuere. Ikke alle kan opnå adgang til de forestillinger, de på forhånd har udset sig. Vi beder derfor publikum om at forstå festivalens specielle karakter og være åbne overfor at skulle tage imod andre af festivalens forestillingstilbud.

FESTIVALENS ÅBNING

Området åbnes for publikum lørdag og søndag kl. 9.00

Begge dage starter billetudleveringen kl. 9.30

MAD OG DRIKKE

Både lørdag og søndag vil der hele dagen kunne købes mad og drikke i festivalområdet. Kantinen på Næstved Gymnasium indrettes som publikumskantine med specielle tilbud på kolde og lune retter. Desuden vil der blive mulighed for at købe en kop kaffe på Lindebjergskolen.

HVAD KOSTER DET?

Der er gratis adgang for alle børn, unge og voksne til alle forestillinger. Det er Næstved Kommune, Storstrøms Amt og Kulturministeriet, der betaler og inviterer til verdens største børne- og ungdomsteaterfestival. Festivalen har desuden modtaget mindre tilskud fra Holmegaard, Fladså og Suså Kommuner.

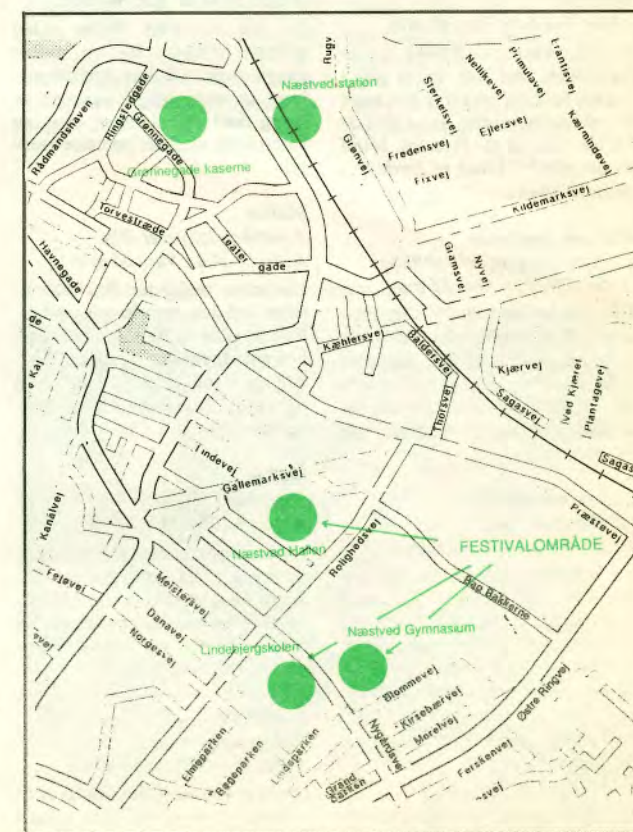

BØRN OG UNGE

Det er en børne- og ungdomsteaterfestival. Vi beder de voksne vise forståelse for dette og hensyn til børnene både i billetkøen og ved spillelokalene. Alle aldersgrænser skal respekteres - både af hensyn til børnene og til forestillingerne.

KORT OVER OMRÅDET

TER EN ENDIG AF S LIV

unstner, bosiddende nær Næstved.

f.eks. H.C. Andersen, Dickens og Selma Lagerlöf til de mange nyere gode børne- og ungdomsbøger.

Husker man det, har man med Den Røde Brochure i hånden et godt udgangspunkt for valget af forestillinger, der stemmer overens med de holdninger, oplevelser og mål, man har sat sig for at ville formidle.

Men al begyndelse er svær. Også inden for dette område er egne oplevelser og erfaringer det bedste grundlag for at kunne vælge i junglen af tilbud og for at kunne vurdere Den Røde Brochures omtaler.

Ikke mindst derfor er det

vigtigt at tage til Børneteaterfestival, så vi alle kan blive klo- gere og bedre formidlere.

BØRNE INDDRAGES I FESTIVALFORBEREDEL- SERNE

Sidste år så »bobleplakaten« dagens lys i Thy. Den blev bl.a. brugt som Festival-logo og som baggrund for mange individuelle børnetegninger i anledning af festivalen.

Idéen var så god, at vi genbruger den i Næstved. Også i år trykkes denne plakat i så stort et oplag, at den kan uddeles til alle børn i de kom-

muner, der deltager i festiva- len. (Samtidig med at den lokale kunstner Ulrich Rös- sing har skabt årets nye Børne- teaterfestival-plakat).

Det sker i første uge af marts. Børnene har så ca. en måned til at bruge deres fanta- si og tegne deres egen plakat, der vil indgå i festivaludsmyk- ningen — hvis de da ikke bliver så glade for den, at de hellere vil beholde den.

Vi synes, det er en god måde at inddrage dem i forberedel- serne på. De ved, plakaten kommer, og de glæder sig alle- rede. Når de på den måde ind- drages og engageres på for- hånd, bliver selve kulminatio- nen imødeset med spænding og interesse. Det gælder Festi- valen, men så sandelig også de fleste andre områder i deres til- værelse — og i denne forbin- delse ikke mindst de teater- forestillinger, de ser, når der ikke er festival.

Mange skoler har ladet sig anspore af Festivalen til at arrangere featureuger med teater som tema, og Amtscentra- lerne tilbyder i deres forårs- programmer kurser om drama og teater.

Altsammen initiativer, der gøder jordbunden.

LOKAL FESTIVALBROCHURE

I dette nummer af Børneteate- ravisen findes et indstik fra Teatercentrum med praktiske oplysninger om Festivalen. Lokalt producerer vi desuden en festivalbrochure, der udde- les til alle børn, og som bl.a. rummer en beskrivelse af, hvil- ke offentlige forestillinger, der spilles hvor og hvornår i ugens løb.

For Festivalen er jo ikke kun det store weekend-arrange- ment d. 20.-21. april. For os lokalt er det »kun« kulminati- onen på en uge, hvor alle børn har mødt teatret i deres børne- have, på deres skole, i deres fritidshjem etc., etc. — og ved offentlige forestillinger sam- men med deres venner, foræl- dre og bedsteforældre.

Når vi drømmer (og nogle drømme går jo i opfyldelse) blive weekend-arrangementet det kulminerende møde mel- lem tusinder af tilrejsende og tusinder af lokale børn, der med deres forældre vil se mere teater efter ugens oplevelser.

BRUGERKONFERENCE

Som ved tidligere Børne- og Ungdomsteaterfestivaler arrangeres der også i Næstved en brugerkonference, i år fre- dag d. 19. april.

Som emne for denne har vi valgt temaet:

Er der overensstemmelse mellem børneteatrene selv- forståelse og publikums reak-

tioner/vurdering?

Der vil blive vist en af festi- valens forestillinger, der skal danne grundlag for en drøftel- se af teamet. 5. a fra Herluf- magle Skole vil sammen med deres lærer Gitte Kragh og bør- nekulturanmelder Beth Junc- ker fra Politiken være hoved- aktører.

Derefter vil en opsamling af denne del af konf:rencen dan- ne udgangspunkt for en panel- diskussion under overskriften:

Hvordan vurderer forskelli- ge kulturformidlere børneteatrene arbejde og gennem- slagskraft?

Vi synes selv, det er et tema, der berører alle formidlere af børne- og ungdomsteater, så vi forventer stor tilslutning (dvs.: skynd jer at tilmelde jer til brugerkonferencen).

EFTER FESTIVALEN

For udbredelsen af børneteater og for forståelsen af, hvor

betydningsfuldt teater er i børns tilværelse, er det uhyre vigtigt, at pressen (og medier- ne generelt) ofrer tid, kræfter og spaltepads på omtale og anmeldelser af forestillinger for børn. Alt for ofte har disse forestillinger — så lidt som børnekultur mere generelt — slet ikke pressens bevågenhed, selv om vi faktisk her i Næst- ved oplever at få så godt som alle vore børneteaterforestil- linger omtalt og anmeldt.

Både Teatercentrum og lokalgruppen gør meget ud af at informere pressen om Festi- valen, og vi får da også ganske megen pæn omtale.

Men der kommer en tid efter Festivalen, hvor det igen vil knibe.

Skal vi nå det, der vel er målet for os allesammen: en højnelse af kvaliteten af dansk børne- og ungdomsteater og en fastholdelse af kvaliteten de steder, hvor den er i orden, så er en engageret presse af stør-

ste betydning sammen med betydelig bedre økonomiske vilkår for dansk børneteater.

Der kan meget vel være en sammenhæng mellem disse mål: bedre pressedækning vil synliggøre dansk børneteater og gøre det lettere at få gennemført de nødvendige bevil- linger, der så vil medføre det kvalitative løft, som børnene har krav på.

For det er til syvende og sidst børnenes tarv, dansk børne- teater handler om, og som årets Børneteaterfestival tilgo- deser.

Jonna Gensbøl og Ulla Hoeck er medlemmer af Teaterfore- ningen for Næstved og Omegn, hvor de har siddet i børneteaterudvalget i mange år. De er også begge medlem- mer af Festivallokalgruppen.

trænes egen selvforståelse og publikumsreaktioner/vurdering« - her medvirker bl.a. en lokal skoleklasse og teateranmelderen Beth Juncker.

Siden danner formiddagens indtryk udgangspunkt for en paneldiskussion med overskriften. »Hvordan vurderer forskelli- ge kulturformidlere børneteatrene arbejde og gennemslags- kraft?« - her er paneldeltagerne Beth Juncker, skuespillerne Jytte Holst Andersen og Niels Andersen, Gitte Madsen fra Frontløber- ne i Århus og Hans Sydow, der er freelance journalist ved DR's Børneradio.

Tilmelding kan ske på vedstående blanket eller ved direkte hen- vendelse til Teatercentrum.

TILMELDINGSBLANKET TIL BRUGERKONFERENCE (indsendes til Teatercentrum)

Navn:

Tlf. nr.:

Organisation:

Adresse:

Postnr.:

By:

Deltagerafgift kr. 285 (incl. frokost) er indbetalt pr. check ☐ giro ☐
til Teatercentrum, Frederiksborggade 20, 3. 1360 København K. Tlf. 33 15 69 00. Giro 5 18 46 73.

Et samarbejdsprojekt mellem to teatre giver nye oplevelser for publikum og spillere

Af Carsten Jensen

De er i bogstavelig forstand på stikkerne hos Anemoneteatret og Taastrup Teater i deres nye samproduktion, »Tændstiks-børn«, der omhandler børnearbejde på en tændstiksfabrik i 1870'ernes København.

De to teatre lancerer med dette samspilsprojekt en medlevende form for teater, der i sin karakter minder om TIE-formen (Theatre In Education/Teater i Undervisningen). Og her er passive tilskuere uglestet.

Fællesprojektet »Tændstiks-børn« vil da også forsøge at nedbryde grænsen mellem publikum og scenen ved at gøre »teatret til et medie for aktive, et medie for mennesker, der selv vil være med, men som alligevel ser nødvendigheden af de professionelle teaterkræfter«, som de hovedansvarlige fra de to teatre skriver i en præsentation.

PUBLIKUM SOM BØRNEARBEJDERE

Det betyder i praksis, at fire professionelle spillere - Lisbet Lipschitz og Albert Nielsen fra Anemoneteatret samt Line Traugott og Geert Vindahl fra Taastrup Teater - bliver en form for spil-ledere sammen med de cirka 50 børn fra 4.-6. klassetrin, der er målgruppen.

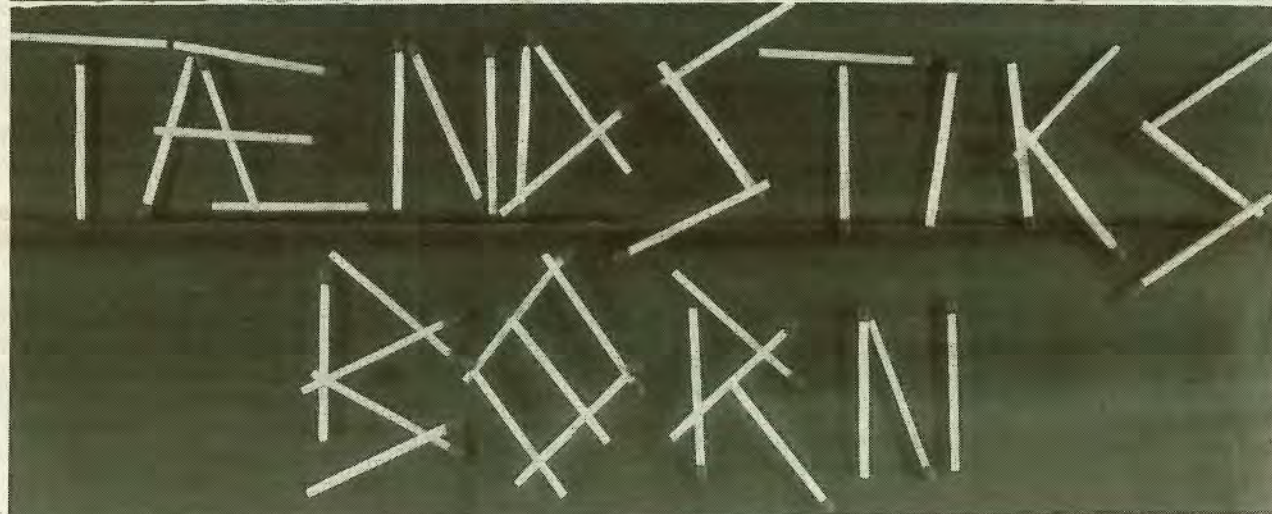
Egentlige »publikummer« er dog en undtagelse, alle indtages som medvirkende, dvs. at de skal spille børnearbejdere på en fabrik. »Tændstiks-børn« skildrer nemlig et udbredt fænomen - børnearbejdet i sidste halvdel af forrige århundrede, hvor industrialiseringen tog fart. Det betød, at arbejderbørn ofte måtte arbejde 5-6 timer dagligt - for en ussel hyre - udover deres skolegang for at bidrage til hjemmets opretholdelse i en tid, hvor lønninger og arbejdsforhold for de voksne var kummerlige nok endda. Børnearbejdet var ofte hårdt og farligt arbejde - uden smålig skelen til arbejdsmiljø og sikkerhedshensyn - og produktionen af de farlige fosfor-tændstikker hørte til i den farlige ende af ulykkesstatistikkerne. Men de var jo så meget billigere at lave end sikkerhedstændstikkerne...

DRØJE HUG TIL DEN LEDE ARBEJDSGIVER

I forestillingen bliver de medvirkende »børnearbejdere« da også løbende konfronteret med problemer, som skal løses her og nu og som kræver solidaritet og sammenhold og kamp for sine holdninger. Og dermed er slutningen ikke givet på forhånd. Det er op til den pågældende gruppe publikummer/medvirkende.

De åbenlyse urimeligheder, børnene udsættes for, har indtil nu bl.a. resulteret i drøje hug til Albert Nielsen, Anemoneteatret, der spiller fabrikanten:

»Jeg er ikke engang sådan en ærkekapitalist med høj hat

EN BØRNESTREJKE I 1898

»På Damborgs tobaksfabrik her i byen arbejder ca. 80 drenge mellem 10 og 14 år. Halvdelen om formiddagen og halvdelen om eftermiddagen, således at de den halve dag kan passe deres skolegang. Arbejdstiden er 5 timer — dog med et lille hvil. De får i ugeløn 1 krone og 20 øre. Desuden får hver dreng en sparebog, på hvilken der indskrives 5 øre for hver halve dag drengen arbejder, dog således, at disse penge er en præmie for god opførsel og kun tilfalder drengen, når han efter at have opført sig ordentligt fratræder arbejdet. Som regel udbetales pengene først ved konfirmationsalderen. Formodentlig har nogle af disse småfyrer hørt, at drengene på et par andre tobaksfabrikker har nedlagt arbejdet, og så har de også fået lyst til at lave strejke. I aften da de forlod fabrikken, samlede de i en flok og talte om 1 krone og 70 øre om ugen, foruden ubetinget ret til præmierne, altså en ugeløn på 2 kroner.«

(Morsø Folkeblad, 20. januar 1898)

og cigar, men har midterskilling, jakkesæt og knækflip og fører mig frem med korrekt og venlig, men bestemt optræden. Alligevel bliver jeg skreget af og skubbet til, når børnenes indignation bliver så stor, at der kun er »hændernes sprog« tilbage«, siger Albert, der erkender, at det er hårdt at være skurk dag efter dag.

Samtidig er reaktionerne en glimrende indikation på, at projektet fungerer. Børnene lever sig ind i stykkets problematik og fornemmer helt klart

budskabet; at børn i den situation nærmest var fredsløse. Fagforeningerne opfattede dem som skruebrækkere, forældrene slog dem, hvis de beklagede sig - og fabrikanterne udnyttede dem til det farlige, dårligt betalte arbejde.

STOF TIL EFTERTANKE OG -BEARBEJDNING

Til projektet har Arbejderbevægelsens Skolekontakt udarbejdet et fyldigt undervisningsmateriale om tiden, for-

holdene på det specielle produktionssted, som en tændstikfabrik var - samt om børnearbejde på den tid og i nutiden.

Selve teaterforestillingen indgår så som det bærende led i et pædagogisk forløb, der indledes ved at en af de fire skuespillere besøger den aktuelle skole 7-10 dage før selve teaterbesøget. Her sættes lærere og elever igang med med stoffet og forbereder sig via undervisningsmaterialet, hvor de altså får kendskab til emnet og perioden (varighed ca. 6-8 timer).

Tredje fase er så selve forestillingen. Her må lærerne ikke være med - eller ytre sig under forestillingen - for ikke at forstyrre illusionen. Det er så op til skuespillerne at styre forløbet, tage hensyn til den specifikke gruppe børn og få stykket til at balancere. Og det sker uden pædagogiske peg fingre, men med bl.a. humor, dans og optrin midt i tidens fortrædeligheder.

Efter forestillingen foregår så en bearbejdningsfase hjemme på skolen igen.

TILSKUD OG SUCCES

Det er selvsagt en kostelig teaterform for de to implicerede teatre, al den stund egenindtægten for »forestillinger«

med blot 50 »tilskuere« pr. opførelse er ganske lille.

At samarbejdsprojektet om »Tændstiks-børn« alligevel har kunnet realiseres, skyldes økonomiske tilskud fra forskellige side. Kulturministeriet støtter, og Taastrup kommune bidrager med Taastrup Teaters økonomiske andel i projektet (o. 600.000 inkl. teatrets normale driftsomkostninger). Anemoneteatret modtager et direkte tilskud på 326.500. Heraf kommer hovedparten fra »Højlands« Kulturfond (289.000) og resten fra SiD's Kulturfond og Københavns Kommunes Kulturfond.

Projektet har været en suc-

ces fra lanceringen. Spilleperioden er allerede forlænget med to uger, og alligevel er alle forestillinger udsolgt, mens skolerne står i kø for at komme til. Derfor er der planer om at tage »Tændstiks-børn« op igen efter sommeren, hvis de økonomiske støttemidler kan findes.

Fællesorganisationen i København og Frederiksberg har iøvrigt købt 28 af forestillingerne - som en gave til københavnske skoleklasser. For Københavns kommune har ikke afsat mange penge til teateraktiviteter i disse år.

EKSEMPEL TIL EFTERFØLGELSE

»Tændstiks-børn« var altså næsten inden de første forestillinger overhovedet var afviklet et imponerende godt eksempel på, at teatret fortsat har kommunikative muligheder, som er eftertragtet i undervisnings- og indlæringsituationer.

Direktøren på et glasværk:

»Der er en masse små ting, der skal passes. En mængde smådele, der skal sammenføjes, og det kræver absolut alt sammen børnehjælp ... Børnenes arbejde foregår ved ovnene. De er altså stærkt udsatte for varmen, og de må tillige bevæge sig hurtigt. Det er indlysende, at dette arbejde er noget, der ikke passer for voksne. Og selv om det kunne gøres af voksne, kan vi ikke skaffe dem.«

(Ingeniøren 1900)

Samarbejdet mellem de to teatre, som iøvrigt er vidt forskellige i både struktur og historie, og en organisation som Arbejderbevægelsens Skolekontakt synes afgjort at være et eksempel til efterfølgelse.

Det kræver blot en masse arbejde, en masse penge - og måske nogle spillere, som kan klare børn, der bemægtiges af retfærdig harme...

Taastrup Teater, Taastrup-gårdsvej 3, 2630 Taastrup
Tlf. 42 52 14 30

Anemoneteatret,
Suhmsgade 4,
1125 København K
Tlf. 33 32 19 49

Forestillingen spilles på Taastrup Teater frem til 27. marts, hvorefter den flytter ind på Anemoneteatret i København fra 2. april og halvanden måned frem.

Der spilles mandag til fredag kl. 9 og 11 samt lørdag kl. 14. Men forestillingen henvender sig altså først og fremmest til aktive mennesker, og der er kun plads til nogle få »passive« tilskuere ved hver forestilling. Disse kan dog også få størst muligt udbytte ved at sætte sig ind i det foreliggende materiale, der kan fås ved henvendelse til de to samarbejdende teatre, hvor man også kan bestille adgangstegn.

»Tændstiks-børn« er skrevet og instrueret af Preben Friis, som har arbejdet med lignende forestillinger både Danmark og Sverige tidligere.

DANSK BØRNETEATER-FESTIVAL I TYSKLAND

I dagene 12. - 16. juni 1991 afholder Dansk ASSITEJ i samarbejde med Tysk ASSITEJ og Landestheater Tübingen en festival med dansk børneteater. Følgende forestillinger vil blive præsenteret for det tyske publikum: MÅNEGØGL: »Forvandlingsskuglen«
PARAPLYTEATRET: »Trafiklys gælder ikke for ænder«
TORKILD LINDEBJERG: »Benjamin«
BAGGÅRDTEATRET: »Hjerterfri«
ARTIBUS: »Det fjerde bud«

TEATRET: »Adam i Væksthuset« og »Springtime«.

Udover forestillingerne vil der blive arrangeret seminar-diskussioner mellem danske og tyske teaterfolk, og hele begivenheden vil blive grundigt dokumenteret af Tysk ASSITEJ.

Kulturministeriet har støttet den dansk/tyske festival ved at

bevilge penge til de danske teatres transport til Tübingen.

BØRNEKULTURKARAVANEN UDSAT

På grund af økonomisk og tidsmæssige usikkerhed har bestyrelsen for Dansk ASSITEJ besluttet at udsætte den tidligere omtalte BØRNE-

KULTURKARAVANE til Frankrig til 1992.

NORDISK ASSITEJ-MØDE I KØBENHAVN

De nordiske ASSITEJ-centre (hvoraf der nu er fem efter at Island netop er blevet optaget som medlem i ASSITEJ) holdt møde i København 8.-10. februar.

Som sædvanlig diskuteredes fælles projekter for fremtiden, bl.a. et meget omfattende forslag til et dramatiker-samarbejde med ASSITEJ/USSR. Den oprindelig idé var at dette projekt skulle gennemføres i Riga og København i begyndelsen af 1992; men på grund af den politiske situation i de baltiske stater besluttede de nordiske bestyrelser at udsætte projektet på ubestemt tid.

En del af mødet var afsat til en diskussion af Børneteateravisen som nordisk organ, og på mødet blev der »udpeget« lokal-redaktører fra de øvrige nordiske lande.

Mødet endes også om at

oprette en form for fælles nordisk »manuskript-bank« for gode børneteater-manuskripter.

SCENOGRAF-SEMINAR I PRAG

ASSITEJ/Tjekkoslaviet har inviteret en dansk scenograf indenfor børneteaterområdet til seminar i Prag i juni 1991.

Bestyrelsen for Dansk ASSITEJ har bedt Anne-Lis Skipper, FAIR PLAY, repræsentere dansk børneteater i denne forbindelse.

ASSITEJ EXECUTIV KOMITÉ

har holdt møde i Budapest 23. - 27. januar 1991.

Det var det første møde i den nyvalgte executiv komité, og det første møde, som var forberedt af generalsekretariatet i København.

Mødet var meget vellykket og arbejdsomt.

Af vigtige beslutninger kan nævnes: - Udpegning af diver-

se rådgivere til ASSITEJs forskellige kommissioner, - en yderligere understregning af den vægtning generalfor-samlingen i Stockholm lagde på forbindelsen med teaterfolk i Den Tredje Verden, bl.a. ved en beslutning om at forsøge at placere et executiv komité-møde i Afrika i 1992, - nedsættelse af en mini-kommission til en total revision af ASSITEJs vedtægter, især med henblik på ændring af betingelser for optagelse i organisationen. - iværksættelse af et NEWS-LETTER, der regelmæssigt orienterer om arbejdet i organisationen.

Dette sidste blev overdraget til Generalsekretariatet, som af ASSITEJs midler fik bevilget 1.000 £ til en forsøgsordning, der foreløbig kører et år.

Det første blad er allerede udkommet under navnet »ASSITEJ INFORMATION« og udsendt til alle centre. Informations-bladet, der er på engelsk og fransk kan af interesserede fås ved henvendelse til

Generalsekretariatet,
Frederiksborggade 20,3,
1360 København K.

På mødet i Budapest blev Island og Kenya optaget som nye medlemmer i ASSITEJ.

Instruktørseminar i Berlin nov. 90:

VI HAR BRUG FOR HINANDEN

Det 13. internationale ASSITEJ-seminar omhandlede spørgsmål i instruktionsarbejdet af børne- og ungdomsteater, men blev først og fremmest en understregning af behovet for at intensivere det kulturelle samarbejde mellem Danmark og de tidligere østlande

Af Mê Michelsen

Det tidligere DDR's ASSITEJ-præsident indledte seminaret med at byde velkommen til en forelæsning over »Barndomsbilledet i børne- og ungdomsteater« ved professor, dr. Jörg Richard.

I forelæsningen, der senere dannede udgangspunkt for en seminar-diskussion, kom professoren ind på de skiftende funktioner, barndomsbilledet har haft i børne- og ungdomsteatret gennem de seneste årtier: Barndommen som den voksnes ønskeforstilling, barnet som håb-bærer, barnet som det samfundsmæssige modbillede, barnet som utopi. Heroverfor satte han et begreb, »Rollenbrecher-dramaturgie«, som skulle gøre op med den hidtidige, konventionelle opfattelse af barndommen i

børne- og ungdomsteatret.

SPEJLINGEN AF VOKSENTEATRET

I en senere seminar-diskussion drøftede man betimeligheden af overhovedet længere at skelne mellem børne- og voksen-teater, eftersom barndommen, ifølge en canadisk forsker,

Postman, er ved at være et for-tidigt begreb. Der er ikke længere de store forskelle mellem barne- og voksenliv, hævder han. Barnet bliver langt tidligere end hidtil indviet i den voksnes hemmeligheder og problemer.

Herimod blev der indvendt, at der som princip løber noget modsat mellem barn og vok-

sen, som aldrig vil ændre sig; og at den aktuelle lighed mellem barne- og voksenverden har noget at gøre med den voksnes vægning ved at påtage sig rollen som den ansvarlige og grænsesættende.

Man kom også ind på, hvorvidt barndommen bliver spejlet i voksenteatret eller ej; måske vil det i højere grad

være voksenteatret, der vil have udbytte af børneteateret - end omvendt.

EGENSINDIGHEDENS POTENTIALER

I forbindelse med seminaret var der arrangeret besøg på et gigantisk børnekulturhus, Wuhlheide, beliggende i det

tidligere DDR, hvor vi bl.a. overværede dramapædagogisk arbejde med børnehavsbørn. Desuden besøgte vi et tidligere vesttysk børnekulturhus, Atrium, i udkanten af det tidligere Vestberlin, hvor vi overværede en video af en forestilling, spillet af unge mennesker på 15-16 år over temaet »Das eigensinnige Kind«, instrueret af en professionel instruktør.

Her var egensindigheden opfattet som et rent voldeligt udtryk, og dette blev efterfølgende kritiseret som en måde at bekræfte eventyrets fordomme på - i stedet for at eftersøge egensindighedens konstruktive potentialer.

DE UOVERSKUELIGE OMKOSTNINGER

Udover det rent faglige udbytte af seminaret var det en stærk og bevægende oplevelse at være vidne til de aktuelle problemer, der har invaderet de tidligere DDR-borgere.

Man var vidne til en situation med massearbejdsløshed (også på DDR-ASSITEJ, der nu skal slås sammen med afdelingen i Frankfurt), og de menneskelige, sociale, kulturelle, politiske og økonomiske problemer forekommer uoverskuelige. Ikke blot for vore øst-tyske værter, men også for os, der så det hele udefra.

I denne situation forekommer det oplagt at intensivere det kulturelle samarbejde mellem Danmark og de tidligere østlande. Vi har brug for hinanden.

Mê Michelsen er instruktør og arbejder for tiden på Masken i Nykøbing Falster

Indtryk fra 14 danske teater-administratorers studierejse

Af Anette Eggert Hansen

Bizets Carmen
Ødipus
Ifigenia
Flamenco
Ikaros
Antigone

Medvirkende: Uddannede, veltrænede sangere, dansere, skuespillere. Iscenesat af avantgarde-instruktører, koreografer, scenografer. — Nej, det er ikke Det Kongelige Teaters sæsonplan 91-92, men et udsnit af hollandsk børneteaters aktuelle repertoire.

Et historisk rids over hollandsk børneteater læst i toget derned affødte indforstået snak om, at deres og vores historie var parallel: Fra slut 60'ernes opgør med det etablerede teaters borgerligt dannende skole-scener, over det pædagogisk/socialistiske opsigende teater i 70-erne til 80-ernes »kunstneriske børneteater« med vægten flyttet fra børn til teater og til i dag, hvor vores fælles krise — udover pengemangel — åbenbart er manglende anerkendelse som teater, mangel på gode dramatikere for børn, total adskillelse mellem voksen- og børneteaterverdenen, børneteaters ringe tiltrækningskraft i det hele taget på både nye og gamle skuespillere, instruktører, scenografer. Og overalt *usynligheden* — det opsigende teaters største omkostning.

Ja, vi troede, Holland var som Danmark. Så jeg tillod mig ved ankomsten

at præsentere os som repræsentanter for verdens bedste børneteater. Med et beskedent, indforstået smil, naturligvis. Efter de fire dage dernede var det fjogede grin i alle tilfælde strøget, og jeg overgav betingelsesløst verdensmesterskabet til vore værter.

Det viste sig, at der er løbet en del vand i kanalerne, siden det historiske rids er skrevet.

BEGYNDELSEN ...

Omkring 1980 samledes de syv førende børneteatergrupper for at danne en organisation, så de kunne udøve et pres på myndighederne for at få penge til børneteater. De dannede »Bundeling« — en sammenslutning af teatrene, som ikke tidligere havde eksisteret. Fra starten satte de professionelt — med lønnede (småt, men dog) folk til at varetage administrationen af organisationen. Målet var — udover penge — at gøre børneteateret lige så anset, professionelt, tiltrækkende, prestigegivende som voksenteateret. Organisationen har i dag 21 medlemmer ud af et antal grupper på ca. 120 — så kravene til optagelse er strenge. »Bundeling« udarbejdede et veldokumenteret skrift om børneteaters eksistensberettigelse, behov og krav — et dokument, som blev udslagsgivende for den støttepolitik, man lagde fra regeringens side.

Holland består af 12 provinser og 750 kommuner. Principielt blev støttepolitikken sådan, at provinser og byer skulle/kunne støtte produktionen af teater, mens staten støtter distributionen. Derudover har staten midler til rådighed for projekter. De totale støttebeløb — også til det enkelte teater — er stort set de samme

som herhjemme.

Langt fra alle provinser og kommuner har benyttet sig af muligheden for at oprette teatre, men til forskel fra Danmark er stemningen positiv, tendensen opadgående.

Vi besøgte tre teatre og mødtes med administratorer fra en del andre, både støttede og ustøttede. Vore guider var Anna og Gruis fra »Bundeling«, som havde lagt et utroligt spændende og omfangsrigt program for os, hvor alt bare klappede. Vi følte os meget velkomne og utrolig godt behandlet.

HUIS AAN DE AMSTEL

— hjemhørende i Amsterdam med støtte fra byen, er som en del af det nye hollandske børneteater dannet »fra oven«: En fremtrædende instruktør/forfatter/skuespiller er blevet tilbudt en pose penge og et teater. Det er således ikke en gruppe, men en kunstnerisk leder, der får udfordringen til at skabe noget børneteater. I dette tilfælde hedder lederen *Liesbeth Coltof*, og det var hendes første produktion, vi så.

(Hollandsk børneteater er — også på ledelsesplan — domineret af stærke kvinder, kunstneriske personligheder, som vi sjældent møder).

»Voyers 1« hed forestillingen. Udgangspunktet for produktionen havde Liesbeth skabt ved at lade fem malere lave hvert sit billede. Fem forfattere valgte sig hver et billede at skrive ud fra — små stykker af ca. 10 minutters varighed. Hvert »billede« var instrueret af forskellige instruktører, hentet fra voksenteateret.

Forestillingen blev spillet i et nybygget teater i Rotterdam, et teater, som også er udstillingsbygning.

Fantastisk flot — med diskrete logoer for Shell i øjenhøjde rundt i huset. Huset indeholdt to teatersale, men disse fem små spil blev opført rundt omkring i foyerer, i nicher, indgange. Og kunne iøvrigt spille hvorsomhelst, blot der var plads til malerierne som baggrund. Forunderlige, absurde, groteske, poetiske, morsomme små historier om pigers ret til aggression, en drengs samtale med en fugl (om frihed? — Sproget er meget vanskeligt at forstå!), om generationernes forskellige opfattelser af musik/kunst og især måden at opføre sig på, imens kunsten beskues. For os »sprogløse« måske mest fascinerende et spil mellem to generationer, hvor faren sidder på et for midabelt bjerg af rødkål. Sidder bare og river blade af ét efter ét — og bliver hver gang han når midten lige skuffet over ikke at ha' fundet »sjælen« — samtidig med at hans søn snedkerer på hans ligkiste; småskænderier, munnende ud i, at sønnen tvinger faren ned i kisten, skruer låget godt fast — og indtager sin erobrede plads på toppen af rødkålsbjergene! — Underligt teater. Og så for børn??

Endnu mere forundring; publikum denne eftermiddag er tydeligt højkulturlelle unge, folk fra »miljøet«, teaterfreaks. Til en børneforestilling?!

DET ER INDEN FOR BØRNETEATRET, DET SNER

Ja, sådan er det. Hvor man i Danmark sjældent ser en »frivillig« voksen til de åbne forestillinger, vrimer det med dem her. For det er inden for børneteateret, eksperimenterne i

form og indhold foregår. Det er inden for børneteateret, der prøves grænser, der befinder sig nye lovene af instruktører, forfattere, skuespillere. Her gives de gødning og jordbund til at udvikle børneteateret til kunst.

Teaterbygningen rummer som nævnt to sale: Et pragtfuldt lille rum med alle muligheder for publikumsopbygninger, lyssætning etc. med plads til ca. 150 tilskuere. Her spilles hver søndag børneteater — åbne forestillinger. Og der er altid udsolgt. Kun håndplukket, godt børneteater.

På den store scene — og den er meget stor — øver en gruppe sorte sangere og dansere til aftenens forestilling. Et flexibelt teaterum — også her kan publikum placeres efter for godtbeholdende, her er masser af udenomsplads til kulisser, skuespillere — hvadsomhelst. Musikhuset i Århus kan godt pakke sammen — her har folk med forstand på mediet indrettet et teaterhus, hvor flexibilitet og akustik har været bestemmende. I forbindelse med den store foyer er der indrettet en restaurant, så området kan fordobles og med et snup-tag formindskes til arrangementer med diskussioner, små-optræden, familiearrangementer etc. Lederen af huset — også en stærk kvinde — satser på familiearrangementer af høj kvalitet, hun tænker ting sammen som traditionelt holdes adskilt og tænker ikke børn på et andet niveau end voksne.

ARTEMIS I DEN BOSCH

Endnu et drømmehus — under opførelse. Endnu en stærk kvinde, *Pouline Mol* er dramatiker, har i mange

år arbejdet inden for børneteater, først i fast gruppe, senere i en årrække som free-lancer. Byen Den Bosch havde et børneteater, som de fyrede. Men børneteater ville de have, og de tilbød Pouline at skabe et nyt i nye bygninger. Teatret har nu eksisteret et år og har lige haft premiere på *Ikaros* — lavet i to udgaver for forskellige aldersgrupper.

Som dramatikere er Pouline naturligt nok mest koncentreret omkring historierne. Hun har tidligere skrevet bl.a. *Ifigenia* for børn, og vi spørger: Hvorfor disse klassikere?

»Fordi det er historier, som jeg ikke kan glemme. Historier, som måske irriterer mig, tager min nattesøvn, som ikke lader mig få ro.

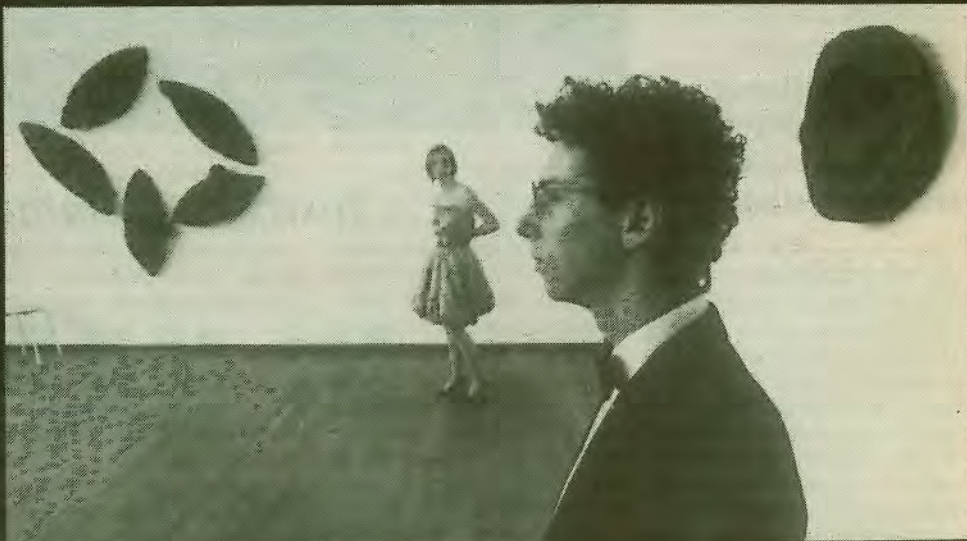
Jeg må finde ud af, hvad det er — de har jo overlevet i 2000 år, så der må være noget i dem?«

Hun bekræfter, at et af de største problemer for hollandsk børneteater er manglen på gode historier — eller rettere dramatikere. For historier er der nok af.

Derfor kører hun en workshop over en periode på et år, hvor hun har fem forfatterspirer i sit brød. De mødes månedligt og drøfter, hvad de har skrevet, hvor de er gået i stå, etc.

Der er kontakt til den nærliggende teaterskole, som så spiller dramatikernes stykker — at se sine replikker på scenen er den mest konstruktive kritik, der gives, siger hun.

Der kan man se manglerne, se hvad det er, man gerne vil udtrykke, se, hvad man kan lide hos sig selv og derfor bygge videre på.

»Voyers 1«, Huis Aan De Amstel.

HOLLANDS BRIAN HAR FORLADT SKOLEGÅRDEN OG ER GÅET I TEATRET

OPERAEN CARMEN – FRA 9 ÅR OG OP

Hans van den Boom (ja, der er også mænd med) er en gammel rotte i hollandsk børneteater. Han blev af byen den Haag tilbudt at oprette og lede et børneteater. Samme historie: Værsågod. Her er et hus og en stor pose penge i fire år — så kigger vi på det.

Elleve skuespillere og sangere på scenen i et intimt rum med plads til ca. 100 tilskuere. En synkende og en »snakkende« Carmen. Klaver og keyboard, der spiller sammen, så de små hår rejser sig. Tenorer og sopraner, så vi blæses tilbage i sæderne. Og igen dette publikum af teaterfreaks — fornemmelsen af, at der er her, det sker. Det er lige her i den fortættede, sanselige Carmen-stemning, det nye børneteater skabes og udføres. Og sikken en talentmasse, der står opmarcheret på scenen. Jeg har kun set deres ligemænd i Sverige.

JAMEN – HVOR ER ALLE GRUPPERNE?

Jo, de er der også. På mødet med administratorerne bliver billedet lidt mere nuanceret. Der er gamle grupper, men tendensen er klar på at samles omkring en kunstnerisk leder i en periode og ansætte skuespillere til enkeltproduktioner. Det er en udvikling, der er sket inden for de seneste få år

— der er sket et vældigt opbrud i grupperne. Man er skiltet og samledes på nye, konstruktive måder.

Men der er også de 100 grupper uden penge til produktion. Som i Danmark. Som lever af at spille. Med de kendte — alt for kendte — problemer. Fint nok at vide, men det er jo ikke det, vi lærer af.

Mødet med administratorerne foregår i endnu et teaterhus — for børneteater i Amsterdam. »De Kramkeling«. Her opføres ca. 290 forskellige forestillinger om året, fordelt på alle aldersgrupper og genrer. En del af forestillingerne udbydes til skolerne, man kan dække ca. 50% af behovet!

TEATERINSTITUTTET

Som om det ikke var nok med alle de huse, så har de også et teaterinstitut. Et hus midt i Amsterdam, som er museum, udstillingsbygning, mødested, boghandel, bibliotek, videotek — først og fremmest en institution for registrering og forskning samt udbredelsen af kendskab dels om teater som sådan, men også om hollandsk teater. Og børneteateret er med på lige fod med det voksne teater.

Her samles alle manuskripter, alle forestillinger på video, scenografier, anmeldelser, programmer. Herfra udgives tidsskrifter, planlægges seminarer etc. Der er 45 fuldtidsstillinger i huset.

I øjeblikket arbejdes på et børneteater-projekt, som strækker sig over et par år. Der er ydet særlig bevilling til det — ligesom for kvinder gives positiv særbehandling over for børnekulturområdet. Projektet består i udarbejdelse af en udstilling, organisering af workshops, artikel-skrivning, pressemøder etc. Alt sammen under overskriften: Højnelse af kendskabet til børneteater, højnelse af kvaliteten i børneteater.

ER DET NU OGSÅ FOR BØRN?

— spørger mange bekymret også i Holland, når der laves godt teater. Altså som voksne kan lide og berøres af. Svaret fremgår forhåbentlig af ovenstående. Jeg greb mig selv i pludselig at savne »Brian i skolegården« i de kunstneriske fremstillinger, i de æstetiske rum og forestillinger. For det er finkultur for børn. Men hvad skal vi med Brian? De svar, vi som teaterfolk har været med til give i årenes løb, har næppe rørt så meget — heller ikke i Brian — som en drengs samtale med en fugl eller en søns tvangsbegravelse af sin far. Jeg tror mere og mere på, at det er i de ikke-realistiske lag, vi skal bevæge os. Finde ind i de strømme, vi ikke har grebet om, pille ved de drømme, ikke forstår, ved de billeder, der er usandsynlige. For de frigør energi i til-

skueren, hvadenten du er barn eller voksen.

BØRNETEATRET I HOLLAND KAN SES

I mere end én betydning. Der er huset til dem, hvor de kan spille. Alfa og omega for en anerkendelse, en synliggørelse, er, at voksne kan se børneteater. For det er jo også vores egen erfaring, at voksne, som i dag ser børneteater for første gang, overraskes over, at det er noget for dem. Og det er de voksne, der har pengene og stemmeretten, så det er os, der bestemmer, om de huse med glasvægge skal være der.

Samtidig har »Bundeling« i Holland satset på alle de professionelle fronter: offensiver over for skuespillerskolerne for at tiltrække nye folk, over for instruktører, ført sig frem via Teaterinstitutet og fået anerkendelse ad den vej, lokket med forskningsopgaver, skrevet artikler, blandet sig i den kunstneriske debat etc. Det hollandske teatermiljø er ved at åbne sig, så de, der spiller for børn, ikke er udelukket fra voksenteatret for livstid — og omvendt.

Og så er det vigtigt at huske, at grundlaget for det hele, grundlaget for succes'en, for fremgangen, er skidegodt teater!

A. E. Hansen er administrator på Baggårdteatret

COLUMBUS SØGER BESÆTNING

Under denne overskrift søges der »gaster« til et projekt, der skal søsættes på et tidspunkt i løbet af 1992 - 500-året for indianernes skæbnessvangre møde med Columbus i Caribien...

Der er tale om et multimedie-show, hvor publikum skal tages med på en opdagelsesrejse igennem en række rum. Den røde tråd vil være menneskets eventyrlyst og nysgerighed, mens rummene skal have forskellige temaer, såsom »Det store ocean«, »Urskoven« osv.

Så hvis man er arbejdsløs, vild med kultur og klar til det uforudsigelige - udover en masse aktivitet selvfølgelig - kan man kontakte idekvinden bag Columbus:

Lone Bregninge
c/o Frontløberne, Mejlgade 35, 8000 Århus C
Tlf. 86 13 54 66

LAVT BØRNETEATER

Børnebibliotekerne rundt omkring i landet er glade for at kunne vise teaterforestillinger for deres små brugere.

Disse forestillinger afvikles ofte i selve bibliotekskolalerne, men af og til også i nogle af de kælderrum, som mange biblioteker råder over og som ofte kan udgøre en hyggelig og intim ramme om en teateroplevelse.

Imidlertid har mange kælderrum tilsyneladende standardhøjde 2,4 meter - og her melder problemerne sig for de stakkels arrangører, fordi de fleste børneteaterforestillinger kræver min. 2,5 meter til loftet.

Derfor har bl.a. børnebibliotekarerne i Lyngby-Taarbæk kommune ønsket at udsende et nødråb til børneteatrene om, hvorvidt disse ikke nok kunne overveje forestillingsopbygninger, der kan passes ind i de eksisterende (kælder)rammer.

BØRN, KUNST OG BILLEDER

Foreningen BØRN, KUNST OG BILLEDER er stiftet, og vil nu samle erfaringer fra arbejdet med alle slags projekter med børn og kunst. Derfor opfordres folk til at sende materiale om deres lokale initiativer til foreningen, som så vil udsende nyhedsbreve og afholde en årlig konference. Den første i 1991 er allerede skemasat til 21.-23. oktober.

Foreningen blev skiftet den 29. november 1990 ved en konference om bl.a. de skandinaviske erfaringer med billedskoler. Her deltog formningslærere, pædagoger, kunstnere og kulturforskere. Denne konference blev støttet af Kulturministeriet og Undervisningsministeriet.

Foreningen BØRN, KUNST OG BILLEDER kan kontaktes ved formanden:

Karen Marie Demuth
Åsen 2, 8543 Hornslet
Tlf. 86 99 41 50

MOMSFRIT TEATER

Told- og skattestyrelsen under skatteministeriet har nu slået fast med syvtommersøm og officielt papir, at teaterforeningernes køb af forestillinger er fritaget for moms.

Et noget upåagtet argument for at lade teaterforeningerne arrangere, dvs. bestille og skrive kontrakt, eksempelvis børneteaterforestillinger til opførelse på skoler og institutioner.

Styrelsens direktiver til de lokale toldkamre ser i sin helhed således ud:

»Der har været rejst spørgsmål om, hvorvidt der skal betales moms af et kommunalt tilskud, som en teaterforening modtager til foreningens børneteaterforestillinger.

Foreningen indkøber i samarbejde med kommuner og skoler teaterforestillinger, som opføres på de enkelte skoler. Udvælgelsen af teaterforestillingerne sker på teaterfestivaler, hvor bl.a. også repræsentanter for lærerne deltager.

Kontrakterne med de enkelte teatergrupper indgås mellem foreningen og teatergrupperne. Kommunetilskuddet dækker omkostningerne ved forestillingerne fuldt ud. Tilskuddet bevilges ud fra princippet om, at hvert barn i kommunernes skoler skal have mulighed for at se en teaterforestilling hvert skoleår.

Foreningen skal indsende regnskab over udgifterne vedrørende børneteaterforestillingerne til kommunerne.

Styrelsen traf afgørelse om, at foreningen ikke skal betale moms af de omhandlede tilskud.«

Indlæg:

OVENPÅ »GROV-PHILEN« EN FINPUDSNING

I sidste nummer af Børneteateravisen rapporterede Carsten Jensen fra årets Teaterforeningsseminar — og gav efter eget udsagn arrangementet en tur med »grov-philen«. Blandt de ting, som faldt redaktøren for brystet, var, at tildelingen af Årets Børneteaterpris gik til TeaterPatrasket. »En teatergruppe«, skriver Carsten Jensen, — »der ikke spiller børneteater og ikke markerer sig hverken organisatorisk eller kulturpolitisk på børneteaterområdet.«

Nu er det jo ikke altid klædeligt — i den slags æressager, hvor nogen tillader sig at betvivle ens »prisværdighed« — selv at tage til genmæle. Og det kunne da heller aldrig falde os ind således at reagere nærtagende, hvis det ikke var fordi vi mente, at Carsten Jensen var ude i et helt og aldeles principielt ærinde — som vi kan forholde os ligeledes principielt til:

1. Carsten Jensen mener ikke vi spiller børneteater.

Inden for de sidste tre sæsoner har TeaterPatrasket spillet ca. 210 forestillinger, heraf har ca. 150 været spillet for et publikum af unge mellem 14 og 16 år. De fleste af dem vil helst ikke kaldes børn, her kan Carsten Jensen have ret. Men lad os være principielle og — organisatoriske:

I Danmark er det såkaldte »børneteaterområde« organiseret således, at man i praksis og daglig tale slår ungdomsteater og børneteater sammen under ét. Dette gælder Børne- og Ungdomsteaterfestivalen (i daglig tale: »Børneteaterfestivalen«), »Den Røde Brochure« samt den organisation, hvis blad Carsten Jensen er redaktør for.

At Danmarks Teaterforeninger har valgt at følge samme praksis kan vel egentlig ikke undre. Det er nu også besværligt at sige »Årets Børne- og Ungdomsteaterpris 1990«. Og dyrere i gravering. Man kunne selvfølgelig diskutere, om Teaterforeningerne skulle oprette en selvstændig »Ungdomsteaterpris«. I så fald ville de stå som bannerførere for en sådan udskilning.

Og det ville være endnu dyrere i gravering. Men festligt.

Er det dét Carsten Jensen ønsker? Eller synes han ikke, det er tilstrækkeligt rent og rigtigt at spille ungdomsteater til, at det skal hyldes med en pris?

Det tror vi ikke om ham. Han synes nok snarere, at en teatergruppe, som tillader sig at spille den samme forestilling for både voksne og unge, ikke er tilstrækkelig »rene i kaldet«. Og dér har han ret.

Vi har ikke været særligt dybsindigt målgruppe-orienterede, når vi har lavet vores hidtidige forestillinger. Måske er vi så tilpas voksent pubertetsbarnlige, at det dér med alder ikke er så væsentligt. Vi har godt kunnet lugte, at det ikke har været den tilgang, som har været dominerende inden for børneteaterkredse —

og har fuld respekt for de, som ønsker at lave problemorienterede ungdomsstykker eller specielle »børneoplevelser«. Særligt når det lykkes. Men man skal passe på at være rummelig — hvis man absolut skal sætte grænser og definitioner indenfor teater.

2. Carsten Jensen synes ikke, vi burde have haft prisen, fordi vi ikke har markeret os hverken organisatorisk eller kulturpolitisk. Han fortsætter: »Gruppens kvaliteter ufortalt...« (her rækker den principielle besked ikke længere, det ville vi gerne have hørt!) »... var det ikke særligt opmuntrende — teaterpolitisk set — at vælge dem midt i turbulensen, hvor det hårdt-trængte professionelle børne- og ungdomsteater kunne bruge en kraftig solida-

risk opbakning fra brugerside.«

Lad nu være, at den professionelle skribent Carsten Jensen med sin sætningskonstruktion fikst får placeret os blandt amatørerne. Set fra en snæver indkomstbetragtning kan han have ret, dog ikke ud fra Teaterrådets refusionsdefinition, endside vores selvforståelse ...

Hvad vi har mere lyst til at »grov-phile« eller måske snarere finpolere, er det principielle i Carsten Jensens tænkemåde.

Det er vist nok meget dansk, om det nu er Grundtvig, arbejderbevægelsen eller for hyppige ophold i visse korridorer, der i sidste ende skal klandres for Jensens tilbøjeligheder, skal vi ikke kunne sige. Han tror ihvertfald ikke på Kunsten!

At uddele en teaterpris ud fra organisatoriske og politiske kriterier er — i bund og grund — kulturfjendsk. At Danmarks Teaterforeninger valgte os, vidner — vore kvaliteter aldeles ufortalt — om en befriende ubundethed af den slags kulturstalinistiske tilbøjeligheder. En teaterpris skal selvfølgelig begründes i teatermæssige kvaliteter — og lad så det være alt fra taskenspiller-evner til Shakespearesk tekstbehandling!

Dirck Backer, TeaterPatrasket

Redaktørens udgydelser under kritisk lup ...
(Tegning: Claes Movin)

KOMMENTAR

Kære TeaterPatrasket!

Min kritik af Danmarks Teaterforenings seminar skulle bestemt ikke opfattes også som en angreb på TeaterPatraskets kunstneriske eller kulturelle kvaliteter, og det mener jeg da heller ikke, at der er belæg for udfra artiklen. Men det er nok rigtigt, at min generelle skuffelse over DT-arrangementets hulhed er smittet af

på omtalen af overrækkelsen — og dermed prismodtagelsen. Lad mig derfor straks slå fast, at jeg ikke betragter TeaterPatrasket som »amatorer«; at I ikke udfra en indkomstmæssig betragtning kan regne jer for professionelle, har jo mere at gøre med en mangelfuld kulturpolitik. Der er mig bekendt heller ingen børneteatergrupper i Danmark, som er

i stand til at aflønne deres spillere alle årets 12 måneder ...

Jeg under jer således både ære og pris; det principielle gik alene på, at DT ikke var mere taktisk kulturpolitisk bevidste i en situation, hvor ni deciderede børneteatre var lukket ud i kulden, og der var så mange andre lige så oplagte kandidater ...

Og jo, jeg tror bestemt på

Kunsten (men måske især den med lille k) — både som våben og kommunikationsmiddel.

Til sidst: Børneteateravisen udgives ikke af Børneteater-Sammenslutningen, som jeres indlæg kunne tydes, men af UBOT, det af kulturministeriet nedsatte udvalg for Børneteater og Opsøgende Teater og dets sekretariat, Teatercentrum, der ligeledes står for

festival og brochure. Det kan man læse i BTA's kolofon — eller vide, hvis man har sat sig ordentligt ind i børneteaterområdets organisatoriske forhold.

Med venlig hilsen
Carsten Jensen

PS: Tillykke med de 400.000 kroner fra Teaterrådet!

NYE
BØGER

FORTÆLLETEATER

Bogen er blevet til på baggrund af en musikteaterforestilling med unge og ældre i Skælskør; et projekt som fik støtte af bl.a. Kulturfonden. I bogen diskuteres ideer, indhold og arbejdsmetoder, og foruden metodiske anvisninger er der færdige scener, sange og forløb fra ti teaterstykker, som den interesserede læser evt. kan bruge som skabelon til sit eget fortælleteater.

»Fortælleteater«. Af Dan Olsen. 180 sider, kr. 98. Teaterforlaget DRAMA.

SVENSK TEATERÅRSBOG

Det er 9. bind i en forhåbentlig fortsat serie om svensk teaterliv i ord og billeder. Samtlige teatres og danseteatres repertoire, inkl. rollelister, samt TV- og radioteater. Desuden gæstespil, ny teaterlitteratur m.m. »teaterårsbogen 90« kan fås ved henvendelse til éntre/Riksteatern.

TIDSSKRIFTER M.M.

Teaterbladet nr. 137: Om bl.a. aministratoren som gruppeteatrets krumtap, rapport om teateruddannelser. Nr. 138: Formandsdiskussion i TEF og bag scenen til Styrmand Karlsens Flammer. Nr. 139: Kulturen på støtten m.m.

éntre nr. 4/90: Temanummer om børneteater; skoleprojekter, barnets egen kreativitet, myter og mytologi, opera for børn o.m.m.

Teatertidningen nr. 50/90: 23 kulturpersoner skriver om ting de hader ved opera, teater og dans. Desuden festivalrapporter fra udlandet. Nr. 51/90: Om nødvendigheden af teateruddannelse, svensk danseteater-anmelderi, postmoderne teater m.m.

Rampelyset nr. 195: Forankringsarbejde i lokalspil, rapport fra den 1. verdensfestival for børneteater i Tyskland, teaterarbejde for sindslidende.

Spillerom nr. 3-4/90: Om bl.a. Odin-Teatret og Grenland Friteater, Teater Beljash - og norsk teaterdebat.

Euromaske nr. 2: Nyt engelsksproget kvartals-teatermagasin i fornemt udstyr. Denne gang bl.a. om europæisk kulturpolitik, teater af og om etniske minoriteter, festivalrapporter m.m. Bixen nr. 5/90: Temanummer om børn og musik; skolekoncerter, opera for børn, musik som fag m.m.

unge pædagoger nr. 7-8/90: Temanummer om ledelse, samarbejde og udvikling i skolen. Nr. 1/91: Om TV-mediets placering mellem ungdom og pædagogik m.m.

Børn nr. 5-6/90: Om indvandrerbørn, to-kulturelle projekter m.m.

REPERTOIRE

Teatergruppen Fair Play

Borchsvej 3
4300 Holbæk
Tlf. 53 43 85 95

HULEN UNDER BORDET

En varm, vedkommende og morsom forestilling om et tema, alle kender — at kvaje sig, at »komme til« at såre og skuffe. Hvad gør vi så? Hvordan bearbejder vi den dårlige samvittighed — eller er det den, der bearbejder os? Findes der overhovedet et liv efter den dårlige samvittighed?

Tilskueralantal: a) 3-6 år max. 60 børn,

b) 6-8 år max. 90 børn

Pris: a) kr. 4.026 incl. moms,

b) kr. 4.636 incl. moms

Spilleperiode: Fra 2/9 1991

Spilleareal: a) br: 6 m, dy: 9 m, hør: 2,5 m

b) br: 7 m, dy: 9 m, hør: 2, 5 m

Forfatter og instruktør: Søren Skjold Iwersen

Scenograf: Anne Lis Skipper

Medvirkende: Henrik Steen Larsen, Poul Parsberg Olesen, Birgitte Svensson

BLIK OG BACH

Blik og Bach er en musikalsk, underfundig og poetisk forestilling om at være forskellige og om at fungere sammen — trods alt, eller derfor? En forestilling med humor, hammer og harmonika.

Aldersgruppe: 6 år og op

Tilskueralantal: a) skoleforestilling max. 80 børn,

b) familieforestilling max. 120 pers.

Pris: a) kr. 4.148 incl. moms,

b) kr. 5.124 incl. moms

Spilleperiode: Fra 9/9 1991

Spilleareal: Br: 5 m, dy: 5 m, hør: 3m

Mørklægning: Kræves

Tekniske krav: 380 V

Forfattere:

Knud Andersen, Claus Senderovitz og Fair Play

Instruktør:

Knud Andersen

Scenograf:

Anne Lis Skipper

Medvirkende:

Kurt Bremerstent og Steen Kræmmersteen

Teater 83

Boks 2436, 8230 Åbyhøj
Tlf. 86 15 71 71

MIMMI, MAMMA, MORMOR

Sådan her er det med babyer. De fødes — skvulp! Skriger — vræ, vræ! Så pludrer de — agy, agy! Så prøver de at tale. Så taler de mere og mere, og så taler de bedre og bedre. Og så lærer de, hvordan man gør. Babyer er fantastisk dygtige. Se bare på Mimmi ...

Et poetisk pludrestykke om Mimmi, Mamma og Mormor, for småbørn og deres ligesindede.

Forestillingen har premiere 1. april og vi har endnu få ledige spilledatoer i april og maj måned.

Aldersgruppe: 2, 3 og 4 år

Tilskueralantal: Max. 50 børn

Pris: Kr. 3.416 incl. moms

Forfatter: Gösta Kjellin

Instruktør: Erik Møller

Dukkeinstruktør: Ole Bruun Rasmussen

Medvirkende: Ellen Pedersen og Linda Elvira

Teatergruppen Vester 60

Ryegade 3 C
2200 København N
Tlf. 31 39 61 62

KA' KAMELER KASTE MED LASSO...

Joakims mor skal til frisøren, så Joakim skal være alene hjemme. Han må ikke lukke nogen ind, men da Maj-Joan — en pige fra gården, banker på, lukker han op. De begynder at lege, men det går ikke særlig godt. Joakim, der er vant til at lege alene, har en masse regler for, hvad man må og bør, og Maj-Joan har aldrig oplevet, at nogen sætter grænser for hende. De kommer op at skændes, og det ender med, at mors pæne lejlighed er vendt på den anden ende. Hvad skal de gøre?

Publikum må gribe ind og hjælpe dem ud af vanskelighederne. Den morgen bliver der knyttet et nyt venskab mellem to ellers isolerede børn, og måske kan det blive til det første skridt på vej til større selvtilid og frigørelse fra voksenverdens normer og krav.

Aldersgruppe: 3-6 år og bhkl.

Tilskueralantal: Max. 50

Pris: Kr. 25 pr. barn

Turnéperiode: 19/8 91 til 18/6 92

Turnépris: Kr. 3.538 incl. moms

Varighed: Ca. 60 minutter

Opstillingstid: 120 minutter

Spilleareal: Br: 5 m, dy: 6 m, hør: 2,25 m

Små Scener

Rubrikken »Små Scener« indeholder oplysninger om, hvad der foregår på de små, stationære scener. Deadline til næste nummer er 15. maj — og perioden dækker frem til ca. 15. september 1991. Skema skal anvendes.

KANONHALLEN
Serridslevvej, København Ø
Bill.tlf. 35 43 20 21 (14-18, lør. 11-13)

Fashion — tak for sidst
TURNUS

Aldersgruppe: Ungdom og voksne

Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 21, lør. kl. 17. Spiller frem til 24. marts.

Mesteren og Margarita
SPUTNIK

Aldersgruppe: Ungdom og voksne

Spilletidspunkt: Tirs.-lør. kl. 20.30, søn. kl. 17. Fra 5.-21. april.

MARIEHØNEN
Vinkelvej 17, 8900 Randers
Tlf. 86 15 71 71 (kl. 10-15)

Mimmi mamma mormor
TEATER 83

Aldersgruppe: 2-3 og 4 år

Spilletidspunkt: 11. og 12. april kl. 9.30 og 10.30.

MASKEN
Maskens Hus, Skolegade 16,
4800 Nykøbing F
Tlf. 54 85 78 81

Ragnarok
MASKEN

Aldersgruppe: Børn fra 10 år og voksne

Spilletidspunkt: 10. april til 3. maj. 10. og 11. kl. 19.30, 12. kl. 14.

TeaterPatrasket har fået ny adresse og tlf. nr.:

TEATERPATRASKET

Øster Allé 2, 2100 København Ø
31 38 41 41

kl. 10.30 og 19.30. 22.-24./4. kl. 10.30, 25./4. kl. 19.30, 26./4. kl. 10.30 og 19.30. 29./4.-1./5. kl. 10.30, 2./5. kl. 19.30, 3./5. kl. 10.30 og 19.30.

SKÆGSPIRE
Vestergade 68, 5000 Odense C
Tlf. 66 11 31 06 kl. 9-15

Med Alice på eventyr:

Bag Spejlet
BØRNETEATRET SKÆGSPIRE

Aldersgruppe: 6-10 år

Spilletidspunkt: Tirs. kl. 10 og 13.30. Ons.-fre. kl. 10. Lør. kl. 11. Fra den 21./2.-3./5.

VESTENVINDEN
Værket, Mariagervej 10,
8900 Randers Tlf. 86 41 20 99

Pungrotten

VESTENVINDEN

Aldersgruppe: Voksne

Spilletidspunkt: Premiere 4. april kl. 20.00. Herefter fra 5.-13./4., 23.-25./4. og 29.-30./4. alle dage kl. 20.00.

Zangenbergs Teater

ZANGENBERGS TEATER
Bernstorffsgade 7 (Tivoli)
1577 København V
Bill.tlf. 33 14 50 05 (12-14)

Rasmus Klump

ZANGENBERGS TEATER

Aldersgruppe: 3-9 år og voksne

Spilletidspunkt: Spilles frem til 23. marts. Tirs.-ons. kl. 10.00 og 11.30, tors. kl. 10.00 og 15.00, lør. 15.00 efter behov. Indgangen åbnes 20 min. før spilletid. Dørene låses præcist.

TEATERFESTIVAL I ODENSE NOVEMBER 1991

I dagene 31. oktober til og med 3. november 1991 afholdes der 6. gang festival i Odense.

Det er den traditionelle »Gruppeteaterfestival«, som dog denne gang har fået en ny udformning. Festivalen har inviteret alle danske teatre til at tilbyde forestillinger til festivalen, uanset om det er institutionsteatre, gruppeteatre, børneteatre, danseteatre, performance-grupper etc.

Et udvalg - nedsat af festiva-

lens arrangører - vælger blandt de foreslåede forestillinger 8 - 12 opførsler, som vil blive præsenteret på festivalen sammen med nogle gæstespil fra de nordiske lande og - forhåbentlig også - baltiske gæstespil.

Festivalen arrangeres i et samarbejde mellem Foreningen af Små Teatre (FAST), Teatercentrum, Odense Teater og Skægspire.

Der vil blive spillet på Odense Teater, Sukkerkøgeriet,

Magasinet, Odense teaters elevskole, Vintapperteatret og Rosenhaven. Program for festivalen vil ligge klart omkring 1. okt. - og det kan fås ved henvendelse til Teatercentrum.

I forbindelse med festivalen afholdes nogle mindre, uformelle debat-fora - eller »kaffe-klubber« - med udgangspunkt i forestillingerne.

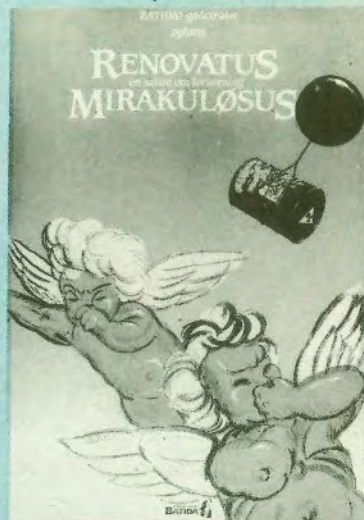
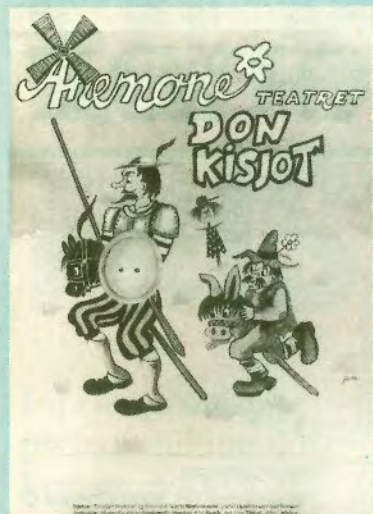
Billet-priserne til festivalens forestillinger er som sædvanlig

meget rimelige, idet løssalgspisen er sat til 60,- kr.

For billetter købt med ungdomsrabat bliver prisen således 30,- kr.

Der skulle være lagt op til en ny og spændende festival i Odense med den nye struktur på arrangementet, så det er sikkert en god ide allerede nu at reservere første weekend i november til et besøg i Odense.

Børneteaterplakater til udsmykning • Børneteaterplakater som gave • Børneteaterplakater som reklame for børneteater

BØRNETEATERPLAKATER

til salg

Pengene går til arbejdet med at gøre børneteatrene stærkere og bedre.

Hvis en eller flere af plakaterne i tilbuddet bliver udsolgt, finder vi andre i stedet.

10 plakater sælges for kr. 82,- incl. forsendelse.
Send beløbet pr. check eller indsæt det på giro 4 21 56 80 til Børneteatersammenslutningen,
Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K.

Plakaterne bliver sendt i et paprør.

Vi håber, de når hele frem.

I modsat fald, ring 33 15 69 00.

Klip kuponen ud og send den allerede i dag!

Plakattilbuddet:

ANEMONE TEATRET: En bugtalerdukkehistorie

ANEMONE TEATRET: Don Kisjot

BANDEN: Brændpunkt

BATIDA: Renovatus
Mirakuløsus

BJØRNETEATRET: Værkstedet

COMEDIEVOGNEN: En lommehistorie

FILUREN: Hvem skræmmer dit fugleskræmsel

MARIEHØNEN: Konen i muddergrøften

SKIFTEHOLDET: Kærlighed

SKÆGSPIRE: Hvis jeg var barn

BREV

Hermed bestiller jeg:

— sæt plakater à kr. 82,-

☐ Pengene er sendt pr. check

☐ Pengene er indsat på:

Giro nr. 4 21 56 80

Børneteatersammenslutningen

Frederiksborggade 20, 3.

1360 København K

OBS: Plakaterne sendes først, når pengene er indgået på giro.

Send plakaterne til:

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Frankeres
som
brev

Børneteatersammenslutningen
Frederiksborggade 20, 3.
DK-1360 København K